Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (ketvirtoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. birželio 21 d.*

„Dempingas – Kinijos kilmės aliuminio ekstruzijų importas – Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2021/546 – Galutinio antidempingo muito nustatymas – Reglamento (ES) 2016/1036 1 straipsnio 4 dalis – Nagrinėjamojo produkto apibrėžtis – Normaliosios vertės nustatymas – Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 6a dalis – Ataskaita dėl didelių iškraipymų eksportuojančioje šalyje – Įrodinėjimo pareiga – Tipiškos šalies naudojimas – Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 1, 2, 3, 5 ir 6 dalys – Žala – Ekonominiai veiksniai ir rodikliai, turintys įtakos Sąjungos pramonės padėčiai – Teisė į gynybą – Gero administravimo principas“

Byloje T-326/21

Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd, įsteigta Čingjuane (Kinija),

Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd, įsteigta Yuan Tan Town (Kinija),

atstovaujamos *avocats* M. Maresca, C. Malinconico, D. Guardamagna, M. Guardamagna, D. Maresca, A. Cerruti, A. Malinconico ir G. Falla,

ieškovės,

palaikomos

Airoldi Metalli SpA, įsteigtos Molteno (Italija), atstovaujamos *avocats* M. Campa, M. Pirovano, D. Rovetta ir V. Villante,

įstojusios į bylą šalies,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą G. Luengo, P. Němečková ir A. Spina,

atsakovę,

palaikomą

Europos Parlamento, atstovaujamo A. Neergaard, M. Peternel ir L. Stefani,

įstojusios į bylą šalies,

* Proceso kalba: italų.

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Papasavvas, teisėjai R. da Silva Passos, S. Gervasoni (pranešėjas), I. Reine ir T. Pynnä,

posėdžio sekretorė P. Nuñez Ruiz, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2023 m. sausio 16 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą [1]

1 Savo ieškiniu ieškovės *Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd* ir *Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd*, pirma, remdamosi SESV 263 straipsniu, prašo panaikinti 2021 m. kovo 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2021/546, kuriuo importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės aliuminio ekstruzijoms nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinis laikinojo muito surinkimas (OL L 109, 2021, p. 1; toliau – ginčijamas reglamentas), kiek jis su jomis susijęs, ir subsidiariai – 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016, p. 21; toliau – pagrindinis reglamentas) ir, antra, remdamosi SESV 268 straipsniu, prašo atlyginti jų dėl ginčijamo reglamento ir pagrindinio reglamento taikymo patirtą žalą.

I. Ginčo aplinkybės

2 Ieškovės yra pagal Kinijos teisę įsteigtos bendrovės, veikiančios aliuminio pusgaminių sektoriuje; jos gamina ir į Europos Sąjungą eksportuoja aliuminio ekstruzijas.

3 2020 m. sausio 3 d. asociacija *European Aluminium*, atstovaujanti Sąjungos gamintojams, pagaminantiems daugiau nei 25 % visų aliuminio ekstruzijų, Europos Komisijai pateikė skundą dėl dempingo ir dėl jo padarytos reikšmingos žalos.

4 2020 m. vasario 14 d. Komisija, remdamasi pagrindinio reglamento 5 straipsniu, paskelbė pranešimą apie antidempingo tyrimo dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės aliuminio ekstruzijų inicijavimą (OL C 51, 2020, p. 26).

5 Dempingo ir dėl jo padarytos žalos tyrime nagrinėti šie produktai: „strypai, juostos, profiliai (tuščiaviduriai arba ne), vamzdžiai, vamzdeliai; nesurinkti; paruošti naudoti statybinėse konstrukcijose arba ne (pvz., supjaustyti nustatyto ilgio atkarpomis, išgręžioti, sulenkti, nusklembti, įsriegti); pagaminti iš aliuminio, legiruotojo arba ne, kurių sudėtyje yra ne daugiau kaip 99,3 % aliuminio“. Šie produktai apima produktus, paprastai vadinamus aliuminio ekstruzijomis dėl dažniausiai taikomo gamybos proceso, nors jie gali būti gaminami taikant ir kitus gamybos procesus, kaip antai valcavimą, kalimą ar liejimą.

[1] Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano esant tikslinga paskelbti.

6 Tyrimas dėl dempingo ir jo padarytos žalos apėmė laikotarpį nuo 2019 m. sausio 1 d. iki 2019 m. gruodžio 31 d. (toliau – tiriamasis laikotarpis). Tiriant žalai svarbias tendencijas nagrinėtas laikotarpis nuo 2016 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

7 2020 m. vasario 26 d. raštu Komisija ieškoves įtraukė tarp atrinktų eksportuojančių gamintojų, į kuriuos ji atsižvelgė atlikdama analizę.

8 2020 m. balandžio 6 d. ir gegužės 29 d. ieškovės pateikė pastabas. 2020 m. balandžio 6–29 d. ieškovės pateikė Komisijai atitinkamus užpildytus klausimynus, taip pat priedus su reikiama informacija. 2020 m. birželio 3, 5 ir 12 d. buvo surengti nuotoliniai patikrinimai, skirti pateiktiems apskaitos dokumentams išnagrinėti ir kitiems dokumentams pateikti.

9 Atsižvelgdama į *European Aluminium* prašymą, Komisija priėmė 2020 m. rugpjūčio 21 d. Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2020/1215, kuriuo nustatomas reikalavimas registruoti importuojamas Kinijos Liaudies Respublikos kilmės aliuminio ekstruzijas (OL L 275, 2020, p. 16). 2020 m. rugsėjo 30 d. ieškovės pareiškė SESV 263 straipsniu grindžiamą ieškinį dėl šio įgyvendinimo reglamento panaikinimo. 2021 m. gruodžio 22 d. Nutartyje *Guangdong Haomei New Materials ir Guangdong King Metal Light Alloy Technology / Komisija* (T-604/20, nepaskelbta Rink., EU:T:2021:952) Bendrasis Teismas konstatavo, kad nėra pagrindo priimti sprendimo dėl šio ieškinio, nes nebeliko suinteresuotumo kreiptis į teismą.

10 2020 m. rugsėjo 22 d. Komisija pranešė ieškovėms apie galimą laikinojo antidempingo muito nustatymą. 2020 m. rugsėjo 25 d. ieškovės pateikė papildomų pastabų.

11 2020 m. spalio 12 d. Komisija priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2020/1428, kuriuo importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės aliuminio ekstruzijoms nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 336, 2020, p. 8; toliau – laikinasis reglamentas). Ieškovėms buvo nustatytas 30,4 % laikinasis antidempingo muitas.

12 2020 m. gruodžio 14 d. ieškovės pareiškė SESV 263 straipsniu grindžiamą ieškinį dėl laikinojo reglamento panaikinimo. 2021 m. gruodžio 22 d. Nutartimi *Guangdong Haomei New Materials ir Guangdong King Metal Light Alloy Technology* / *Komisija* (T-725/20, nepaskelbta Rink., EU:T:2021:957) Bendrasis Teismas atmetė šį ieškinį kaip nepriimtiną.

13 2020 m. gruodžio 22 d. Komisija pateikė ieškovėms galutinę informaciją su faktinėmis aplinkybėmis ir motyvais, kuriuos ji laikė esminiais ir kurių pagrindu ketino importuojamoms Kinijos kilmės aliuminio ekstruzijoms taikyti galutinius antidempingo muitus. 2021 m. sausio 7 d. ieškovės pateikė pastabas dėl šios galutinės informacijos.

14 2021 m. vasario 8 d. Komisija paskelbė papildomą galutinę informaciją (apie ją buvo pranešta suinteresuotosioms šalims), siekdama pabrėžti, kad Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei išstojus iš Sąjungos šios rinka apima tik 27 valstybes nares. 2021 m. vasario 16 d. ieškovės pateikė pastabas dėl šios papildomos galutinės informacijos.

15 2021 m. kovo 29 d. Komisija priėmė ginčijamą reglamentą. Šio reglamento 1 straipsnio 2 dalyje ieškovėms nustatyta 21,2 % galutinio antidempingo muito norma.

II. Šalių reikalavimai

16 Ieškovės, palaikomos *Airoldi Metalli SpA* (toliau – *Airoldi*), Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą reglamentą, kiek jis su jomis susijęs,

– subsidiariai – panaikinti pagrindinį reglamentą,

– įpareigoti Komisiją atlyginti dėl pagrindinio reglamento ir ginčijamo reglamento taikymo patirtą žalą,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

17 Komisija, palaikoma Europos Parlamento, Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį dėl žalos atlyginimo kaip nepriimtiną,

– atmesti ieškinį dėl pagrindinio reglamento panaikinimo kaip nepriimtiną arba bet kuriuo atveju kaip nepagrįstą,

– atmesti ieškinį dėl ginčijamo reglamento panaikinimo kaip nepagrįstą,

– priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

III. Dėl teisės

[*Praleista*]

A. Dėl pirmojo reikalavimo, kuriuo prašoma panaikinti ginčijamą reglamentą tiek, kiek jis susijęs su ieškovėmis

33 Grįsdamos savo ieškinį ieškovės nurodo penkis pagrindus, juos iš esmės galima apibendrinti taip:

– ieškinio pirmasis pagrindas grindžiamas gero administravimo principo pažeidimu ir piktnaudžiavimu įgaliojimais,

– ieškinio antrasis pagrindas grindžiamas teisės į gynybą pažeidimu ir Komisijos klaidomis, padarytomis apibrėžiant nagrinėjamąjį produktą, nustatant didelius iškraipymus Kinijos rinkoje, tipišką šalį ir normaliąją vertę,

– ieškinio trečiasis pagrindas grindžiamas Komisijos klaidomis, padarytomis konstatuojant Sąjungos pramonei padarytą žalą ir priežastinį ryšį,

– ieškinio ketvirtasis ir penktasis pagrindai grindžiami tarptautinės teisės, ieškovių pagrindinių teisių ir 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) pažeidimu.

[*Praleista*]

1. Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo teisės į gynybą pažeidimu ir Komisijos klaidomis, padarytomis apibrėžiant nagrinėjamąjį produktą, nustatant didelius iškraipymus Kinijos rinkoje, tipišką šalį ir normaliąją vertę

44 Ieškinio antrąjį pagrindą sudaro septynios dalys, iš esmės grindžiamos: pirma – ieškovių teisės į gynybą pažeidimu, antra ir trečia (jas reikia nagrinėti kartu) – klaidomis apibrėžiant nagrinėjamąjį produktą, ketvirta – klaidomis nustatant didelius iškraipymus Kinijos rinkoje, penkta ir šešta (jas irgi reikia nagrinėti kartu) – netinkamu tipiškos šalies (t. y. Turkijos) pasirinkimu, o septinta – klaidingu normaliosios vertės nustatymu.

[*Praleista*]

a) Dėl nagrinėjamojo produkto apibrėžties

55 Savo ieškinio pagrindo antroje ir trečioje dalyse ieškovės priekaištauja Komisijai dėl to, kad ši nusprendė, jog Kinijos kilmės aliuminio ekstruzijos yra vienas produktas. Komisija rėmėsi klaidingu metodu, t. y. „fizinių ir cheminių savybių“ vertinimu, ir apibrėždama nagrinėjamąjį produktą peržengė savo diskrecijos ribas. Jos teigia, kad gamina tūkstančius skirtingų aliuminio ekstruzijų rūšių ir kad dėl šios priežasties reikėtų jas diferencijuoti, nes grupė, kuriai ieškovės priklauso, veikia nišinėse rinkose, o Sąjungos gamintojai jose nedalyvauja.

56 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad iš pagrindinio reglamento 1 straipsnio „Principai“ (jo 1 dalyje kalbama apie „bet kur[į] produkt[ą] dempingo kaina, kurį išleidus į laisvą apyvartą Sąjungoje būtų padaryta žala“) matyti, kad antidempingo tyrimas atliekamas dėl konkretaus produkto. Sąjungos institucijos šį „nagrinėjamąjį produktą“ apibrėžia pradėdamos tyrimą. Be to, šio reglamento 1 straipsnio 4 dalyje „panašus produktas“ apibrėžiamas kaip identiškas produktas, t. y. produktas, panašus į nagrinėjamąjį produktą, o jeigu identiško produkto nėra – kitas produktas, kuris nors ne visais atžvilgiais, tačiau yra panašiomis nagrinėjamojo produkto savybėmis pasižymintis produktas.

57 Pagal suformuotą jurisprudenciją nagrinėjamojo produkto apibrėžimas vykdant antidempingo tyrimą padeda parengti sąrašą produktų, kurie prireikus bus apmokestinti antidempingo muitu. Apibrėždamos nagrinėjamąjį produktą institucijos gali atsižvelgti į įvairius veiksnius, pavyzdžiui, fizines, technines ir chemines produktų savybes, jų naudojimą, produktų tarpusavio pakeičiamumą, vartotojo požiūrį į juos, platinimo tinklus, gamybos procesą, gamybos sąnaudas ir kokybę (2010 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Whirlpool Europe / Taryba*, T-314/06, EU:T:2010:390, 138 punktas ir 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Gold East Paper ir Gold Huasheng Paper / Taryba*, T-444/11, EU:T:2014:773, 329 punktas).

58 Tai reiškia, jog neidentiškus produktus galima tam tikromis aplinkybėmis sugrupuoti įtraukiant į tą pačią nagrinėjamojo produkto apibrėžtį ir dėl jų kartu atlikti antidempingo tyrimą. Pagal pagrindinį reglamentą nereikalaujama, jog sąvoka „nagrinėjamasis produktas“ būtinai reikštų visiškai homogenišką, iš panašių produktų sudarytą produktą (pagal analogiją žr. 2016 m. kovo 17 d. Sprendimo *Portmeirion Group*, C-232/14, EU:C:2016:180, 42 punktą). Pradedant tyrimą pateikta „nagrinėjamojo produkto“ apibrėžtis nedraudžia Sąjungos institucijoms suskirstyti šio produkto pagal rūšis ar atskirus produktų modelius ir remtis produkto kainos Sąjungos rinkoje ir importuojamo produkto kainos palyginimu, atsižvelgiant į kiekvieną modelį ar rūšį (pagal analogiją žr. 2017 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Changshu City Standard Parts Factory ir Ningbo Jinding Fastener / Taryba*, C-376/15 P ir C-377/15 P, EU:C:2017:269, 59 punktą).

59 Be to, teiginį, kad nagrinėjamojo produkto apibrėžtis yra klaidinga, reikėtų pagrįsti argumentais, rodančiais, kad institucijos netinkamai įvertino, kaip pačios mano, svarbius veiksnius arba kad dėl kitų (svarbesnių) veiksnių nagrinėjamojo produkto apibrėžtis turėtų būti siauresnė (2010 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Whirlpool Europe / Taryba*, T-314/06, EU:T:2010:390, 141 punktas).

60 Atliekant šią kontrolę reikia atsižvelgti į tai, kad prekybos apsaugos priemonių srityje Sąjungos institucijos dėl ekonominių, politinių ir teisinių situacijų, kurias jos privalo išnagrinėti, sudėtingumo turi plačią diskreciją (žr. 2018 m. spalio 18 d. Sprendimo *Gul Ahmed Textile Mills / Taryba*, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 63 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Šiuo klausimu, kadangi jau buvo nuspręsta, kad panašaus produkto nustatymas patenka į institucijoms suteiktą plačią diskreciją, todėl jam taikoma ribota kontrolė, tokio paties požiūrio reikia laikytis ir tikrinant, ar nagrinėjamasis produktas nustatytas pagrįstai (2012 m. spalio 10 d. Sprendimo *Gem-Year ir Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) / Taryba*, T-172/09, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:532, 62 punktas).

61 Vis dėlto, kaip teisingai pažymi ieškovės, Komisija šiuo klausimu neturi neribotos diskrecijos. Bendrasis Teismas atlieka Komisijos vertinimo kontrolę; ją atliekant, atsižvelgiant į aplinkybes, patikrinama, ar buvo laikytasi taikomų teisės normų, ar tikslios faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčytinas pasirinkimas, ar nepadaryta akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes ir ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais (žr. 2008 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *HEG ir Graphite India / Taryba*, T-462/04, EU:T:2008:586, 120 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

62 Taigi reikia išnagrinėti, ar nagrinėjamu atveju Komisija viršijo savo plačią diskreciją, kai nagrinėjamaisiais produktais (bendrai vadinamais „aliuminio ekstruzijomis“) buvo pripažinti „strypai, juostos, profiliai (tuščiaviduriai arba ne), vamzdžiai ir vamzdeliai, nesurinkti, paruošti naudoti statybinėse konstrukcijose arba ne (pvz., supjaustyti nustatyto ilgio atkarpomis, išgręžioti, sulenkti, nusklembti, įsriegti), pagaminti iš aliuminio, legiruotojo arba nelegiruotojo, kurių sudėtyje yra ne daugiau kaip 99,3 % aliuminio“ (žr. laikinojo reglamento 38 ir 40 konstatuojamąsias dalis, patvirtintas ginčijamo reglamento 94 konstatuojamąja dalimi, atsižvelgiant į pastarojo reglamento 90–93 konstatuojamosiose dalyse pateiktą papildomą informaciją). Komisija pabrėžė, kad nagrinėjamasis produktas turėtų būti laikomas vienu produktu (ginčijamo reglamento 56 ir 197 konstatuojamosios dalys).

63 Ginčijamo reglamento 56 konstatuojamojoje dalyje Komisija pagrindė šį pasirinkimą ir paaiškino, kad į nagrinėjamojo produkto apibrėžtį įtraukti produktai turi tas pačias pagrindines fizines, technines ir chemines savybes kaip ir pirmiau minėtas produktas.

64 Dėl nagrinėjamojo produkto apibrėžties metodo reikėtų pažymėti, kad ginčijamo reglamento 56 ir 69 konstatuojamosiose dalyse Komisija paaiškino, jog nors tam tikros ekstruzijos gali būti naudojamos tik konkrečiai paskirčiai, taip yra dėl to, kad šie produktai yra gaminami pagal užsakymą ir tik numatytai naudojimo paskirčiai. Komisija atsižvelgė į tai, kad komercinėje praktikoje nustatyti tam tikri skirtumai, be kita ko, tarp kietųjų ir minkštųjų lydinių, vidutinių ir didelių profilių, standartinių ir specialiųjų profilių ir ekstruzijų, kurie skirti naudoti konkrečiai paskirčiai. Vis dėlto, nors daugelis gamintojų gamina kelių iš nurodytų kategorijų produktus, jie gamina pagal savo įrangos technines charakteristikas ir įvairių pirkėjų reikalavimus. Konkrečiau kalbant apie lydinius, atlikusi tyrimą Komisija nustatė, kad esama keleto aliuminio lydinių ir kad tam tikrai paskirčiai gali būti tinkama naudoti skirtingus lydinius. Komisija atsižvelgė į įvairių šalių pateiktus argumentus, kad rinka turėtų būti diferencijuojama pagal minėtus kriterijus. Nepaisant to, atsižvelgiant į tai, kad nėra aiškių būdų ar kriterijaus skirtingiems produktams

atskirti, kurie pateisintų analizę pagal segmentus, Komisija padarė išvadą, kad dempingo ir žalos vertinimas turėtų būti atliekamas visos Sąjungos pramonės atžvilgiu, nagrinėjant visų rūšių aliuminio ekstruzijas kartu ir užtikrinant tinkamą nagrinėjamųjų produktų palyginamumą.

65 Ginčijamo reglamento 61 konstatuojamojoje dalyje Komisija priminė neginčijusi nei daugelio aliuminio ekstruzijų, įskaitant skirtų geležinkelių sektoriui, sudėtingumo, nei to, kad skirtingų rūšių produktų konkrečios savybės, paskirtis ar gamybos procesas gali būti skirtingi; ji taip pat neginčijo, kad jie gali būti gaminami laikantis skirtingų produkto standartų arba kad kiekvienos tokios rūšies produktai negali būti pakeičiami vieni kitais. Remiantis pateikta informacija apie ypatumus, susijusius su konkrečių rūšių produktais, nebuvo paneigta tai, kad aptariamų rūšių produktams buvo būdingos tos pačios pagrindinės fizinės, cheminės ir techninės savybės, nepriklausomai nuo to, kuriame sektoriuje produktai buvo naudojami. Be to, ginčijamo reglamento 197 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad Sąjungos pramonė veikia kietųjų ir minkštųjų lydinių, vidutinių ir didelių profilių, standartinių ir specialiųjų profilių rinkoje, o visų šių rūšių produktai importuojami iš Kinijos dempingo kaina, todėl Sąjungos pramonė susiduria su konkurencija. Ji taip pat pabrėžė, kad tiek Sąjungos, tiek Kinijos gamintojai galėjo gaminti įvairių rūšių produktus ir nuspręsti koncentruotis į kai kuriuos iš jų, kai tą leido rinkos sąlygos.

66 Iš Komisijos atliktos analizės matyti, kad ji atsižvelgė į kelis svarbius veiksnius, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 57 punkte nurodytą jurisprudenciją, visų pirma fizines, technines ir chemines produktų savybes, jų naudojimą, produktų tarpusavio pakeičiamumą, vartotojo požiūrį į juos ir gamybos procesą.

67 Be to, ieškovės pagal taisyklę, pagal kurią įrodinėjimo pareiga tenka ieškovui, kuris turi pateikti jo argumentus pagrindžiančių įrodymų (žr. 2019 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Zhejiang Jndia Pipeline Industry / Komisija*, T-228/17, EU:T:2019:619, 127 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), neįrodė, kad Komisija neteisingai įvertino veiksnius, kuriuos manė esant svarbius, taip pat nenurodė, į kokius kitus (svarbesnius) veiksnius reikėjo atsižvelgti. Aplinkybė, kad ieškovių kainos atitiko ar viršijo Sąjungos gamintojų kainas (darant prielaidą, kad taip ir yra), šiai analizei neturi reikšmės.

68 Vadinasi, ieškovės neįrodė, kad apibrėždama nagrinėjamąjį produktą Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą. Taigi ieškinio antrojo pagrindo antrą ir trečią dalis reikia atmesti.

b) Dėl didelių iškraipymų Kinijos rinkoje

69 Ieškovės, palaikomos *Airoldi*, tvirtina, kad Komisija jų produktams taikė kompensacinius antidempingo muitus remdamasi neaiškia ir hipotetine analize, pagrįsta 2017 m. gruodžio 20 d. Komisijos darbiniu dokumentu dėl didelių Kinijos Liaudies Respublikos ekonomikos iškraipymų prekybos apsaugos tyrimų tikslais (SWD(2017) 483 *final*/2; toliau – ataskaita dėl didelių iškraipymų Kinijos rinkoje), ir neatsižvelgė į jų pateiktus įrodymus. Eksportuotojams turėtų būti suteikta galimybė būti išklausytiems ir įrodyti, kad jų atveju iškraipymų nėra.

70 Savo ruožtu *Airoldi* ginčija ataskaitos dėl didelių iškraipymų Kinijos rinkoje (ja rėmėsi Komisija) teisėtumą, nes ataskaita neatitinka pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies c punkto reikalavimų.

71 Komisijos teigimu, *Airoldi* negali ginčyti šios ataskaitos dėl didelių iškraipymų Kinijos rinkoje teisėtumo, nes pačios ieškovės jo nekvestionuoja.

72 Šiuo klausimu reikia priminti, kad normaliosios vertės nustatymas yra vienas iš esminių etapų, galinčių padėti nustatyti galimą dempingą. Šiuo klausimu pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta, kad „normalioji vertė paprastai yra nustatoma pagal kainas, kurias įprastomis prekybos sąlygomis moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančioje valstybėje“.

73 Šiuo klausimu taip pat reikia konstatuoti, kad iš šios nuostatos teksto ir struktūros matyti, kad nustatant normaliąją vertę iš principo pirmiausia reikia atsižvelgti į įprastomis prekybos sąlygomis realiai mokėtą ar mokėtiną kainą (2014 m. spalio 1 d. Sprendimo *Taryba / Alumina*, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 20 punktas). Iš tiesų pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą nuo šio principo galima nukrypti tik jeigu manoma, kad yra netinkama remtis eksportuojančios šalies vidaus rinkos kainomis ir sąnaudomis dėl to, kad toje šalyje esama didelių iškraipymų (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2014 m. spalio 1 d. Sprendimo *Taryba / Alumina*, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 20 punktą).

74 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkte nustatyta, kad „dideli iškraipymai yra tokie iškraipymai, kai nurodytos kainos ar sąnaudos, įskaitant žaliavų ir energijos sąnaudas, nepriklauso nuo laisvosios rinkos veiksnių, kadangi jas veikia didelis valstybės kišimasis“, taip pat pateikiamas orientacinis veiksnių, į kuriuos galima atsižvelgti vertinant, ar tokių iškraipymų yra, sąrašas.

75 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies c punkte įtvirtinta:

„Kai Komisija turi tinkamai pagrįstos informacijos, kad tam tikroje valstybėje ar tam tikrame tos valstybės sektoriuje gali būti didelių iškraipymų, kaip nurodyta b punkte, ir kai tikslinga siekiant veiksmingai taikyti šį reglamentą, Komisija parengia, viešai skelbia ir reguliariai atnaujina ataskaitą, kurioje apibūdinam[a] b punkte nurodyt[a] rinkos aplinkybės [padėtis] toje valstybėje ar sektoriuje. Tokios ataskaitos ir jas pagrindžiantys įrodymai įtraukiami į visų su ta valstybe ar sektoriumi susijusių tyrimų dokumentų rinkinius. Suinteresuotosioms šalims suteikiama pakankamai galimybių paneigti ataskaitą ir ją pagrindžiančius įrodymus, papildyti ją, pateikti pastabų dėl jų ir naudotis jais per kiekvieną tyrimą, kuriam tokia ataskaita ar įrodymai naudojami. Vertindama, ar esama didelių iškraipymų, Komisija atsižvelgia į visus susijusius įrodymus, įtrauktus į tyrimo dokumentų rinkinį.“

76 Sąvoka „dideli iškraipymai“ ir tais atvejais, kai eksportuojančioje šalyje esama tokių iškraipymų, taikomas normaliosios vertės apskaičiavimo metodas į pagrindinį reglamentą įtraukti 2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/2321, kuriuo iš dalies keičiami pagrindinis reglamentas ir Reglamentas (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 338, 2017, p. 1; toliau – reglamentas, kuriuo iš dalies keičiamas pagrindinis reglamentas).

77 Iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies nuostatų matyti, kad rengdama ataskaitą, kurioje aprašoma rinkos padėtis eksportuojančioje šalyje, Komisija atsižvelgia į to paties reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkte nurodytus veiksnius vertindama, ar esama didelių iškraipymų.

78 Šiuo klausimu reikėtų pažymėti, kad Sąjungos institucijos turi plačią diskreciją prekybos apsaugos priemonių srityje, kadangi joms tenka nagrinėti sudėtingas ekonomines ir politines situacijas (žr. 2018 m. spalio 18 d. Sprendimo *Gul Ahmed Textile Mills / Taryba*, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 63 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją); joms taip pat pavesta vertinti, ar esama didelių iškraipymų, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkte, ir spręsti dėl minėto reglamento 2 straipsnio 6a dalies c punkte numatytos ataskaitos rengimo. Tas pats taikoma ir teisinio bei politinio pobūdžio faktinei padėčiai atitinkamoje šalyje, kurią Sąjungos institucijos privalo įvertinti, kad nustatytų, ar eksportuotojas veikia rinkos sąlygomis valstybei per

daug nesikišant (pagal analogiją žr. 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Gold East Paper ir Gold Huasheng Paper / Taryba*, T-443/11, EU:T:2014:774, 163 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

79 Vis dėlto, nors prekybos apsaugos priemonių, būtent antidempingo priemonių, srityje Sąjungos teismas negali įsikišti į tik Sąjungos institucijų atliekamą vertinimą, jis turi įsitikinti, kad atitinkamos institucijos atsižvelgė į visas svarbias aplinkybes ir įvertino byloje surinktą informaciją rūpestingai, kaip to reikalaujama (pagal analogiją žr. 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Gold East Paper ir Gold Huasheng Paper / Taryba*, T-443/11, EU:T:2014:774, 164 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

80 Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies c punktą ataskaita apie rinkos padėtį šalyje ir jas pagrindžiantys įrodymai įtraukiami į tyrimų dokumentų rinkinį. Vertindama, ar esama didelių iškraipymų, Komisija atsižvelgia į visus susijusius įrodymus, įtrauktus į tyrimo dokumentų rinkinį, įskaitant suinteresuotųjų šalių pateiktus įrodymus. Ši nuostata, aiškinama atsižvelgiant į reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas pagrindinis reglamentas, 7 konstatuojamąją dalį, reiškia, kad Komisija, nagrinėdama, ar trečiojoje šalyje esama didelių iškraipymų, turi tinkamai atsižvelgti į visus susijusius įrodymus apie eksportuotojų ir gamintojų padėtį šios šalies vidaus rinkoje, įtrauktus į dokumentų rinkinius, dėl kurių suinteresuotosios šalys galėjo pateikti pastabų. Jei iš dokumentų rinkinyje esančios pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies c punkte nurodytos ataskaitos matyti, kad nagrinėjamojoje šalyje yra didelių vidaus rinkos iškraipymų, Komisija turi sudaryti sąlygas šiems eksportuotojams ir gamintojams užginčyti šias išvadas ir šiuo klausimu gali priimti sprendimą tik tinkamai išnagrinėjusi jų pateiktą informaciją, be kita ko, siekiant įrodyti, kad nei jų kainos, nei sąnaudos vidaus rinkoje nėra iškraipytos.

81 Taigi pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalyje nustatytą tvarką, priklausomai nuo šioje nuostatoje nurodytoje ataskaitoje pateiktų išvadų, gamintojui, siekiančiam būti pripažintam įmone, kurios kainos vidaus rinkoje nėra iškraipytos, prireikus gali tekti pareiga įrodyti, kad yra priešingai. Vis dėlto Komisija bet kuriuo atveju turi įvertinti, ar gamintojo pateiktos informacijos tam pakanka, o Sąjungos teismas – patikrinti, ar atliekant šį vertinimą nepadaryta akivaizdžios klaidos (pagal analogiją žr. 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Gold East Paper ir Gold Huasheng Paper / Taryba*, T-443/11, EU:T:2014:774, 165 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

82 Be to, pagal bendrąjį Sąjungos teisėje numatytą gero administravimo principą reikalaujama, kad eksportuojantiems gamintojams pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies c punktą nustatyta įrodinėjimo našta nebūtų nepagrįstai didelė (pagal analogiją žr. 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Gold East Paper ir Gold Huasheng Paper / Taryba*, T-443/11, EU:T:2014:774, 166 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

83 Atsižvelgiant į šias aplinkybes nagrinėtini ieškovių ir *Airoldi* pateikti argumentai, susiję su Komisijos atlikta analize dėl didelių iškraipymų Kinijos rinkoje.

84 Visų pirma reikia išnagrinėti *Airoldi* argumentus, kad atsižvelgiant į tai, kad ataskaita apie didelius iškraipymus Kinijos rinkoje yra paprastas Komisijos tarnybų parengtas darbinis dokumentas, ji neatitinka pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies c punkto reikalavimų.

85 Komisijos teigimu, šie *Airoldi* argumentai nepriimtini, nes jais viršijama tai, kas numatyta ieškovių pagrinduose ir reikalavimuose.

86 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Procedūros reglamento 142 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog prašyme įstoti į bylą pateiktais reikalavimais negali būti siekiama kito tikslo, kaip tik palaikyti visus vienos iš šalių reikalavimus ar jų dalį.

87 Vadovaujantis jurisprudencija, šalis, kuriai leista įstoti į bylą, negali keisti pagrindinių bylos šalių reikalavimuose ir pagrinduose apibrėžto ginčo dalyko. Atsižvelgiant į tai, priimtini tik tie įstojusios į bylą šalies argumentai, kuriais neviršijama tai, kas numatyta šiuose reikalavimuose ir pagrinduose (2014 m. spalio 7 d. Sprendimo *Vokietija / Taryba*, C-399/12, EU:C:2014:2258, 27 punktas). Nors, kaip nustatyta Procedūros reglamento 145 straipsnio 2 dalies b punkte, įstojimo į bylą paaiškinime turi būti nurodyti pagrindai ir argumentai, kuriais remiasi įstojusi į bylą šalis, vis dėlto tai nereiškia, kad ji gali laisvai pateikti naujus pagrindus, kurie skirtųsi nuo ieškovės pateiktųjų. Iš tiesų ši nuostata patenka į įstojimo į bylą procedūros ribas ir turi būti aiškinama atsižvelgiant į šio reglamento 142 straipsnį, kuriame nurodyta, kad į bylą įstoti galima tik vienos iš šalių visiems reikalavimams ar jų daliai palaikyti, kad pagrindinės bylos atžvilgiu įstojimas į bylą yra papildomas ir kad įstojusi į bylą šalis pripažįsta ginčą byloje tokį, koks jis yra jos įstojimo į bylą metu (2016 m. lapkričio 10 d. Sprendimo *DTS Distribuidora de Televisión Digital / Komisija*, C-449/14 P, EU:C:2016:848, 121 punktas).

88 Be to, byloje, kurioje buvo priimtas 2019 m. kovo 13 d. Sprendimas *Lenkija / Parlamentas ir Taryba* (C-128/17, EU:C:2019:194) ir kurioje buvo nagrinėjamas klausimas dėl direktyvos panaikinimo, valstybė narė ieškovė teigė, kad jai nebuvo suteikta informacija, reikalinga tam, kad ji galėtų veiksmingai dalyvauti ginčijamos direktyvos priėmimo procedūroje. Viena įstojusi į bylą valstybė narė teigė, kad teisėkūros procedūra vykdyta nesilaikant Europos Sąjungos Tarybos darbo tvarkos taisyklių, nes tam tikra informacija ir dokumentai buvo pateikti pavėluotai. Teisingumo Teismas nusprendė, kad tokie įstojusios į bylą valstybės narės pateikti argumentai viršija tai, kas numatyta pagrindinės šalies, kurios palaikyti valstybė narė įstojo į bylą, reikalavimuose ir pagrinduose, todėl jie yra nepriimtini (2019 m. kovo 13 d. Sprendimo *Lenkija / Parlamentas ir Taryba*, C-128/17, EU:C:2019:194, 78–80 punktai).

89 Taigi Bendrasis Teismas, spręsdamas dėl *Airoldi* pateiktų argumentų priimtinumo, turi patikrinti, ar jais neviršijama to, kas numatyta ieškovių reikalavimuose ir pagrinduose, kuriems palaikyti ji įstojo į bylą.

90 Nagrinėjamoje byloje *Airoldi* savo argumentuose (Komisija ginčija jų priimtinumą) dėsto abejones dėl to, ar ataskaita dėl didelių iškraipymų Kinijos rinkoje atitinka pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies c punktą. Pirma, *Airoldi* teigia, kad ataskaita dėl didelių iškraipymų Kinijos rinkoje – tik paprastas Komisijos Prekybos generalinio direktorato (toliau – GD) darbinis dokumentas, jam, atrodo, nebuvo taikoma Komisijos narių kolegijos patvirtinimo procedūra. Ši ataskaita – Komisijos Prekybos GD tarnybų vidaus administracinis aktas, todėl kitos Komisijos tarnybos jos netikrino. Antra, ši ataskaita nebuvo „paskelbta“ pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies c punkto reikalavimus, t. y. ji paskelbta tik anglų kalba Komisijos Prekybos GD interneto svetainėje. Trečia, ji taip pat nebuvo atnaujinta, todėl joje nurodyti 2017 m. duomenys.

91 Per teismo posėdį *Airoldi* pažymėjo šiais argumentais ginčijanti ataskaitos dėl didelių iškraipymų Kinijos rinkoje rengimo procedūros teisėtumą. Ji pažymėjo, kad minėta ataskaita – bendro pobūdžio netinkamai parengtas aktas, ir paprašė jos argumentus aiškinti kaip pagrindžiančius neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, kaip jis suprantamas pagal SESV 277 straipsnį.

92 Šiais argumentais *Airoldi* iš esmės pateikia naują pagrindą, kuriuo pateikia prieštaravimą dėl ginčijamame reglamente pateikto normaliosios vertės apskaičiavimo. Ieškinio pirmojo pagrindo pirmoje dalyje ir antrojo pagrindo ketvirtoje dalyje ieškovės aiškiai abejoja Komisijos išvadomis, pagrįstomis ataskaita dėl didelių iškraipymų Kinijos rinkoje, o ieškinio antrojo pagrindo septintoje dalyje teigia, kad Komisija remdamasi šia ataskaita klaidingai nustatė normaliąją vertę. Vis dėlto jos nepateikia jokio ataskaitos dėl didelių iškraipymų Kinijos rinkoje (ja ieškovės ne kartą remiasi) neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo. Konkrečiai kalbant, ieškinio 115 punkte jos ginčija tik tai, kad ataskaitoje nebuvo atlikta išsamios jų pačių taikytų sąlygų analizės.

93 Per teismo posėdį ieškovės nurodė manančios, kad ataskaita dėl didelių iškraipymų Kinijos rinkoje nesukelia teisinio poveikio. Jos patvirtino neginčijančios minėtos ataskaitos teisėtumo.

94 Darytina išvada, kad *Airoldi* argumentai susiję su ieškovių neginčytu ginčijamo reglamento aspektu, t. y. keliamas klausimas dėl ataskaitos dėl didelių iškraipymų Kinijos rinkoje (ja remiantis buvo priimtas ginčijamas reglamentas) parengimo procedūros teisėtumo. Ieškovių argumentai, išimtinai susiję su šios ataskaitos naudojimu, grindžiami prielaida, kad ji yra galiojanti. Vadinasi, *Airoldi* nurodytu pagrindu viršijama tai, kas numatyta ieškovių reikalavimuose ir pagrinduose.

95 Be to, priešingai, nei per teismo posėdį tvirtino *Airoldi*, Bendrasis Teismas negali savo iniciatyva nagrinėti tokio neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo, kaip nurodyta šioje byloje, nes tai nėra viešąja tvarka grindžiamas pagrindas.

96 Taigi šis *Airoldi* nurodytas pagrindas ir jį pagrindžiantys argumentai yra nepriimtini, todėl juos reikia atmesti.

97 Antra, reikia išnagrinėti ieškovių argumentus, kad Komisija joms taikė kompensacinius muitus dėl bendro nepalankaus Kinijos ekonomikos vertinimo, remdamasi ataskaita apie didelius iškraipymus Kinijos rinkoje pagrįsta neaiškia ir hipotetine analize. Jų teigimu, procedūra grindžiama neaiškiomis ir galimomis faktinėmis aplinkybėmis, be to, jų atžvilgiu atliktas tyrimas grindžiamas ne faktinėmis aplinkybėmis, o išankstiniu įsitikinimu.

98 Šiuo klausimu reikėtų priminti, kad, kaip minėta šio sprendimo 78 ir 80 punktuose, pirma, Komisija turi plačią diskreciją nustatyti, ar esama didelių iškraipymų, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkte, ir, antra, ji turi atsižvelgti į visus susijusius įrodymus apie eksportuotojų ir gamintojų padėtį šios šalies vidaus rinkoje ir suteikti šiems eksportuotojams ir gamintojams galimybę įtikinamai įrodyti, kad jų vidaus rinkos kainos ir sąnaudos nėra iškraipytos.

99 Šiuo atveju ginčijamo reglamento 139 konstatuojamojoje dalyje Komisija nustatė, kad atitinkamame nagrinėjamųjų produktų sektoriuje esama didelių iškraipymų, todėl tikslinga taikyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį. Šiuo klausimu laikinojo reglamento 3.2.1 skirsnyje Komisija nurodė analizę, patvirtinusią, jog Kinijos aliuminio sektoriuje (įskaitant nagrinėjamąjį produktą) esama didelių iškraipymų.

100 Konkrečiai kalbant, laikinajame reglamente Komisija atskirai išnagrinėjo įvairius veiksnius, į kuriuos, be kita ko, reikia atsižvelgti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punktą, t. y. tai, kad atitinkamoje rinkoje daugiausia veikia įmonės, priklausančios eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms ar jų kontroliuojamos arba strategiškai prižiūrimos, arba šios įmonės vadovaujasi valdžios institucijų gairėmis (laikinojo reglamento 98–104 konstatuojamosios

dalys), valstybės dalyvavimą įmonių veikloje, suteikiantį jai galimybę daryti poveikį kainoms arba sąnaudoms (laikinojo reglamento 105–112 konstatuojamosios dalys), viešąją politiką arba priemones, kuriomis diskriminuojama vietos tiekėjų naudai arba kitaip veikiama laisvoji rinka (laikinojo reglamento 113–135 konstatuojamosios dalys), bankroto, įmonių ar nuosavybės teisės aktų nebuvimą, diskriminacinį jų taikymą ar netinkamą jų vykdymo užtikrinimą (laikinojo reglamento 136–140 konstatuojamosios dalys), darbo užmokesčio sąnaudų iškraipymą (laikinojo reglamento 141 ir 142 konstatuojamosios dalys) ir viešosios politikos tikslus įgyvendinančių ar kitaip nuo valstybės priklausomų institucijų sudaromą galimybę gauti finansavimą (laikinojo reglamento 143–153 konstatuojamosios dalys). Atsižvelgdama į tai ir Kinijos vyriausybei atsisakius bendradarbiauti, Komisija padarė išvadą, kad šiuo atveju netikslinga naudoti vidaus rinkos kainų ir sąnaudų normaliajai vertei nustatyti (laikinojo reglamento 157 konstatuojamoji dalis).

101 Atlikdama analizę Komisija atsižvelgė į byloje esančią ataskaitą dėl didelių iškraipymų Kinijos rinkoje (laikinojo reglamento 73 konstatuojamoji dalis), taip pat į *European Aluminium* skunde pateiktus tyrimus ir ataskaitas (ginčijamo reglamento 74 konstatuojamoji dalis), t. y. Sąjungos prekybos rūmų Kinijoje paskelbtą ataskaitą apie perteklinius pajėgumus šioje šalyje, Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) dokumentą „Measuring distortions in international markets: the aluminium value chain“ („Iškraipymų matavimas tarptautinėse rinkose. Aliuminio vertės grandinė“) (*OECD Trade Policy Papers*, Nr. 218, Paryžius), taip pat į 2019 m. birželio 4 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2019/915, kuriuo, pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 2 dalį atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą, tam tikrai importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės į ritinius suvyniotai aliumininei folijai nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 146, 2019, p. 63). Iš kelių laikinojo reglamento konstatuojamųjų dalių ir išnašų matyti, kad Komisija taip pat atsižvelgė į įvairius duomenis, gautus iš Kinijos naujienų agentūrų, dokumentų ir interneto svetainių, taip pat į Tarptautinio valiutos fondo (TVF) darbinį dokumentą „Kinijos įmonių skolų problemos sprendimas“ (WP/16/203) (laikinojo reglamento 91–156 konstatuojamosios dalys).

102 Kadangi Kinijos vyriausybė nepateikė pastabų ir įrodymų, kurie paneigtų tyrimo inicijavimo etape byloje turimus įrodymus, Komisija ją informavo ketinanti taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnio nuostatą, pagal kurią išvadas galima padaryti remiantis turimais duomenimis (laikinojo reglamento 66 ir 76 konstatuojamosios dalys).

103 Šiuo klausimu ieškovės pateikė pastabų tiek iki laikinojo reglamento priėmimo (laikinojo reglamento 77 konstatuojamoji dalis), tiek dėl paties laikinojo reglamento (ginčijamo reglamento 95 ir 96 konstatuojamosios dalys).

104 Iš įvairių Kinijos rinkos aspektų analizės, išnagrinėtų įvairių turimų duomenų šaltinių (ne tik ataskaitos apie didelius iškraipymus Kinijos rinkoje) ir išvadų, kurios padarytos remiantis šiais šaltiniais, matyti, kad Komisija neapsiribojo neaiškia ir hipotetine analize (kaip tvirtina ieškovės) ir savo išvadas dėl didelių iškraipymų Kinijos rinkoje grindė objektyvia turimų atitinkamų duomenų analize, kruopščiai ir nešališkai išnagrinėjo visus svarbius bylos elementus ir neviršijo plačios diskrecijos, jai suteiktos pagal atitinkamos srities jurisprudenciją (žr. šio sprendimo 77 punktą).

105 Trečia, ieškovės tvirtina, kad didelių iškraipymų Kinijos rinkoje negalima laikyti automatiškai įrodytais dėl visų aptariamų eksportuotojų. Suinteresuotosios šalys turi teisę būti išklausytos ir turėti galimybę įrodyti, kad su jomis susijusių iškraipymų nėra. Komisija neatsižvelgė į jų pateiktus įrodymus.

106 Pirma, Komisija neatsižvelgė į tai, kad jų kainos Sąjungos rinkoje atitiko ES gamintojų kainas, kad Sąjungos ekstruzijų vidutinės kainos apskaičiavimo metodas buvo akivaizdžiai klaidingas ir kad atitinkamos ES rinkos dalys buvo pakeistos.

107 Vis dėlto, kaip teisingai nurodo Komisija (ir kaip ieškovės pripažino per teismo posėdį), jų nustatytos kainos Sąjungos rinkoje nėra svarbios normaliajai vertei apskaičiuoti, nes ji grindžiama kainomis eksportuojančioje šalyje (pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalis) arba atitinkamomis gamybos ar pardavimo sąnaudomis atitinkamoje tipiškoje šalyje (pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktas). Be to, ieškovių Sąjungos rinkoje nustatytos kainos taip pat nėra svarbios nustatant, ar esama didelių iškraipymų, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį; tai nustatant svarbu, ar dideli iškraipymai Kinijos rinkoje daro poveikį aliuminio ekstruzijų sektoriui.

108 Taigi šiuos argumentus reikia atmesti.

109 Antra, ieškovės teigia įrodžiusios, kad nesinaudojo nei tiriamuoju laikotarpiu suteiktomis lengvatinėmis finansavimo sąlygomis, nei lengvatine politika, ir pateikia duomenis apie šiuo laikotarpiu jų finansavimui nustatytą palūkanų normą. Ginčijamo reglamento 103 konstatuojamojoje dalyje Komisija neatsižvelgė į šią informaciją.

110 Vis dėlto iš ginčijamo reglamento 103 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija atsižvelgė į valstybės bankų suteiktas paskolas, o ne į šioms paskoloms taikomą palūkanų normą. Nors palūkanų norma yra svarbus kintamasis, vis dėlto ji tik vienas iš veiksnių, į kuriuos reikia atsižvelgti nustatant, ar suteiktas palankus finansavimas. Taip pat gali būti svarbūs ir kiti aspektai, pavyzdžiui, galimybės gauti finansavimą sąlygos, finansuojamų subjektų mokumo sąlygos, taip pat finansavimo paraiškų tvarkymo bei mokėjimo terminai. Taigi ieškovių argumentų, susijusių išimtinai su jų gautam finansavimui taikomomis palūkanų normomis, nepakanka Komisijos argumentams paneigti.

111 Trečia, ieškovės teigia, kad Komisija nesuteikė joms galimybės įrodyti, jog jų kainos nėra iškraipytos.

112 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 10 ir 13 punktų, ieškovės turėjo galimybę pateikti savo pastabas dėl didelių iškraipymų Kinijos rinkoje tiek prieš laikinojo, tiek ir prieš ginčijamo reglamento priėmimą. Be to, iš šių reglamentų teksto matyti, kad kai kuriuose skirsniuose, kuriuose aptariami dideli iškraipymai Kinijos rinkoje, atsakoma į ieškovių išdėstytus argumentus.

113 Ieškovės turėjo galimybę veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl nurodytų faktų ir aplinkybių tikrumo ir svarbos bei dėl įrodymų, kuriais Komisija rėmėsi darydama išvadą dėl didelių iškraipymų Kinijos rinkoje. Beje, jos nepateikia jokių įrodymų, kurių jos negalėjo nurodyti ir neturėjo galimybės pateikti Komisijai (šiuo klausimu žr. 2014 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Crown Equipment (Suzhou) ir Crown Gabelstapler / Taryba*, T-643/11, EU:T:2014:1076, 42 punktą).

114 Be to, ieškovės nepateikė išsamesnių tariamų įrodymų, išskyrus šio sprendimo 106–110 punktuose aptartuosius (Komisija į juos neatsižvelgė). Taigi šie argumentai nėra pakankamai tikslūs, kad atsakovė galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas – priimti sprendimą dėl ieškinio, todėl

jie atmestini kaip nepagrįsti (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Zhejiang Jndia Pipeline Industry / Komisija*, T-228/17, EU:T:2019:619, 166 ir 167 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).

115 Ketvirta, per teismo posėdį ieškovės taip pat nurodė, kad su jomis nebuvo konsultuojamasi rengiant ataskaitą dėl didelių iškraipymų Kinijos rinkoje, vadinasi, jos naudojimas ieškovių atveju pažeidžia jų teisę į gynybą.

116 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalį vykstant procesui negalima remtis naujais pagrindais, nebent jie pagrindžiami teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui, arba jais patikslinamas anksčiau ieškinyje tiesiogiai ar netiesiogiai nurodytas ir su juo glaudžiai susijęs pagrindas (žr. 2019 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *Intas Pharmaceuticals / EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS)*, T-380/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:782, 26 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Pagal jurisprudenciją Procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalis taip pat taikoma prieštaravimams ir argumentams. Be to, pagrindo, kuriuo remiamasi ieškinio etapu, pavadinimo abstraktumas negali apimti vėlesniu proceso etapu išplėtotų specifinių argumentų, kurie neturi pakankamai glaudžios sąsajos su tame ieškinyje pateiktais argumentais (žr. 2021 m. liepos 14 d. Sprendimo *AQ / eu-LISA*, T-164/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:456, 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

117 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad sprendžiant iš ieškinio, nėra pagrindo teigti, kad jame buvo nurodytas teisės į gynybą pažeidimas (kaip aprašyta šio sprendimo 115 punkte). Be to, kaip nurodyta šio sprendimo 92–94 punktuose, ieškovės savo rašytiniuose pareiškimuose neginčijo ataskaitos dėl didelių iškraipymų Kinijos rinkoje rengimo procedūros teisėtumo.

118 Bet kuriuo atveju, pirma, pagrindiniame reglamente nenumatyta pareigos, rengiant šio reglamento 2 straipsnio 6a dalies c punkte numatytą ataskaitą (tai yra bendro pobūdžio dokumentas, kurį galima taikyti keliais atvejais), konsultuotis su atitinkamais trečiosios šalies eksportuojančiais gamintojais. Antra, kaip matyti iš šio sprendimo 103 ir 105 punktų, taikant ataskaitą dėl didelių iškraipymų Kinijos rinkoje buvo visapusiškai paisoma ieškovių teisių.

119 Taigi ieškovių per teismo posėdį pateikti argumentai laikytini naujais (vadinasi, ir nepriimtinais), todėl bet kuriuo atveju atmestini kaip nepagrįsti.

120 Atsižvelgiant į tai, šiuos ieškovių argumentus, taip pat visą ieškinio antrojo pagrindo ketvirtą dalį reikia atmesti.

c) Dėl Turkijos pasirinkimo tipiška šalimi

121 Pirma, penktoje ir šeštoje dalyse ieškovės teigia, kad Komisija klaidingai nusprendė, jog Kinijos rinkoje esama didelių iškraipymų (bet kuriuo atveju jie su ieškovėmis nėra susiję). Todėl, ieškovių teigimu, apskaičiuodama normaliąją vertę Komisija klaidingai rėmėsi tipiška šalimi. Be to, sprendžiant dėl tipiškos šalies pasirinkimo suinteresuotosios šalys nebuvo išklausytos.

122 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ieškovių argumentai, susiję su Komisijos išvada dėl didelių iškraipymų Kinijos rinkoje, buvo atmesti nagrinėjant šio ieškinio pagrindo trečią dalį ir antrojo pagrindo ketvirtą dalį. Be to, Komisija nurodo, kad 2020 m. kovo 16 d. paskelbė pirmąjį pranešimą byloje dėl normaliosios vertės nustatymo šaltinių ir jame, atsižvelgdama į neiškraipytų

kainų ar lyginamųjų dydžių pasirinkimui taikomus kriterijus, nustatė galimas tipiškas šalis. Komisija į pastabas dėl pirmojo pranešimo atsakė antruoju 2020 m. birželio 25 d. pranešimu, kuriame taip pat informavo suinteresuotąsias šalis ketinanti tipiška šalimi pasirinkti Turkiją.

123 Kadangi ieškovės šioje dalyje nepateikė papildomų argumentų šiuo klausimu, šiuos teiginius reikia atmesti.

124 Antra, ieškovės tvirtina, kad Turkija buvo klaidingai pasirinkta tipiška šalimi.

125 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą, jei dėl didelių iškraipymų eksportuojančioje šalyje nustatoma, kad netikslinga taikyti tos šalies vidaus rinkos kainų ir sąnaudų, normalioji vertė apskaičiuojama tik remiantis gamybos ir pardavimo sąnaudomis, atitinkančiomis neiškraipytas kainas ar lyginamuosius dydžius. Šiuo tikslu Komisija kaip informacijos šaltinį gali naudoti, *inter alia*, atitinkamas gamybos ir pardavimo sąnaudas atitinkamoje tipiškoje šalyje, kurios ekonominis išsivystymas yra panašaus lygio kaip ir eksportuojančios šalies.

126 Ši nuostata buvo įtraukta į pagrindinį reglamentą reglamentu, iš dalies keičiančiu pagrindinį reglamentą, juo taip pat buvo pakeistos to paties reglamento ankstesnės redakcijos 2 straipsnio 7 dalies a punkto nuostatos, pagal kurias „tinkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė [buvo] parenkama pagrįstu būdu ir tinkamai atsižvelgiant į visą atrankos metu pateiktą patikimą informaciją“. Iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkto ir ankstesnės redakcijos 2 straipsnio 7 dalies a punkto formuluotės matyti, kad jais siekiama to paties tikslo, t. y. nustatyti normaliosios vertės apskaičiavimo metodą importuojant prekes iš šalies, į kurios vidaus rinkos kainas ir sąnaudas negalima atsižvelgti dėl atitinkamos šalies rinkos sąlygų. Vis dėlto abi nuostatos suformuluotos skirtingai, vadinasi, kaip teisingai nurodo Komisija, jurisprudenciją, kuria aiškinamas pagrindinio reglamento ankstesnės redakcijos 2 straipsnio 7 dalies a punktas, galima tik iš dalies taikyti aiškinant to paties reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą. Pastarojoje nuostatoje tipiška šalis apibrėžiama kitaip; ji turi būti „atitinkama [tinkama]“, o jos „ekonominis išsivystymas“ turi būti „panašaus lygio kaip ir eksportuojančios valstybės“. Toje pačioje nuostatoje nurodoma, kad reikia atsižvelgti į „reikiamus“ duomenis, jei šie prieinami. Taip pat reglamentuojamas kelių tinkamų šalių eiliškumas, nurodant, kad pasirenkant tipišką šalį pirmenybė turi būti teikiama šalims, kuriose „užtikrinamas tinkamas socialinės ir aplinkos apsaugos lygis“.

127 Pagal suformuotą jurisprudenciją Sąjungos institucijos turi plačią diskreciją nustatydamos, kokia yra normalioji vertė ne rinkos ekonomikos šalyse (žr. 2019 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Zhejiang Jndia Pipeline Industry / Komisija*, T-228/17, EU:T:2019:619, 126 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), o panašios šalies parinkimas tuo tikslu taip pat atitinka plačią Sąjungos institucijų diskreciją bendros prekybos politikos srityje, kadangi joms tenka nagrinėti sudėtingas ekonomines, politines ir teisines situacijas (žr. 2019 m. liepos 29 d. Sprendimo *Shanxi Taigang Stainless Steel / Komisija*, C-436/18 P, EU:C:2019:643, 30 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Ši jurisprudencija taip pat taikoma pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktui, kuriuo vis dėlto ribojama Komisijos diskrecija, nes pasirinktos šalies ir eksportuojančios šalies ekonominio išsivystymo lygis turi būti panašus.

128 Taip pat buvo nuspręsta, kad reikia patikrinti, ar vertindama pasirinktos šalies panašumą Komisija nepraleido esminių ar reikšmingų aplinkybių ir ar byloje surinkta informacija išnagrinėta pakankamai rūpestingai, kad būtų galima manyti, jog normalioji vertė nustatyta tinkamai ir pagrįstai (žr. 2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Fliesen-Zentrum Deutschland*, C-687/13,

EU:C:2015:573, 51 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2018 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Shanxi Taigang Stainless Steel / Komisija*, T-675/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:209, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; šiuo klausimu taip pat žr. 1997 m. gegužės 29 d. Sprendimo *Rotexchemie*, C-26/96, EU:C:1997:261, 23 ir 24 punktus). Ši jurisprudencija gali būti taikoma tais atvejais, kai dėl didelių iškraipymų eksportuojančioje šalyje galima naudotis tinkamos tipiškos šalies duomenimis apskaičiuojant normaliąją vertę, o tai taip pat apima sudėtingų ekonominių ir politinių situacijų nagrinėjimą.

129 Be to, kaip matyti iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkto, Sąjungos teismai turi įsitikinti, kad Komisija, nustatydama ar pasirinkta šalis tinkama, atsižvelgė į esmines aplinkybes. Todėl ši institucija, atsižvelgdama į kitas galimybes, privalo surasti trečiąją panašaus į eksportuojančios šalies ekonominio išsivystymo lygio šalį. Tas atvejais, kai galima pasirinkti kelias šalis (kadangi duomenys lengvai prieinami), Komisija palygina atitinkamas šalis, teikdama pirmenybę toms, kuriose užtikrinamas tinkamas socialinės ir aplinkos apsaugos lygis.

130 Nagrinėjamu atveju Komisija 2020 m. kovo 16 d. paskelbė pirmąjį pranešimą dėl šaltinių, kuriais naudotasi normaliajai vertei nustatyti, ir jame remdamasi neiškraipytų kainų ar lyginamųjų dydžių pasirinkimui taikomais kriterijais nustatė šias galimas tipiškas šalis: Braziliją, Ekvadorą, Irano Islamo Respubliką, Juodkalniją, Kazachstaną, Kolumbiją, Malaiziją, Mauricijų, Meksiką, Rusiją, Serbiją, Šri Lanką, Tailandą ir Turkiją (laikinojo reglamento 35 ir 161 konstatuojamosios dalys). Gavusi pastabų, ji 2020 m. birželio 25 d. pranešimu suinteresuotąsias šalis informavo ketinanti tipiška šalimi pasirinkti Turkiją (laikinojo reglamento 37 ir 164 konstatuojamosios dalys). Tipiškai šaliai parinkti buvo nustatyti šie kriterijai: pirma, ekonominio išsivystymo lygis panašus į Kinijos; antra, tiriamojo produkto gamyba toje šalyje; trečia, susijusių viešų duomenų prieinamumas toje šalyje (laikinojo reglamento 159 konstatuojamoji dalis). Komisija priminė, kad prireikus pirmenybė bus teikiama šaliai, kurioje užtikrinamas tinkamas socialinės ir aplinkos apsaugos lygis (laikinojo reglamento 159 konstatuojamoji dalis). Išnagrinėjusi suinteresuotųjų šalių pastabas po galutinės informacijos pateikimo Komisija ginčijamo reglamento 152 konstatuojamojoje dalyje patvirtino tipiška šalimi pasirinkusi Turkiją.

131 Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į tai, kad įrodinėjimo pareiga tenka ieškovei, kuri turi pateikti įtikinamų įrodymų savo teiginiui pagrįsti (žr. 2019 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Zhejiang Jndia Pipeline Industry / Komisija*, T-228/17, EU:T:2019:619, 127 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), reikia patikrinti, ar ieškovės pateikė įrodymų, patvirtinančių, kad tipiška šalimi pasirinkdama Turkiją Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

132 Ieškovės tvirtina, kad Komisija pasekė *European Aluminium* pavyzdžiu, tipiška šalimi pasirinkdama Turkiją. Jos teigia, kad tokiu atveju neatsižvelgta į Kinijos ir Turkijos gyventojų skaičių ir vidaus paklausą, o ši (dėl masto ekonomijos principo) reiškia, kad padidėjus gamybai pastoviosios sąnaudos sumažėja. Ieškovių teigimu, šis pasirinkimas neatitinka ankstesnėje jurisprudencijoje nustatytų kriterijų, pagal kuriuos Sąjungos institucijos, atsižvelgdamos į egzistuojančias alternatyvas, turi stengtis parinkti tokią trečiąją šalį, kurioje panašaus produkto kainą formuoja į eksporto šalyje egzistuojančias kiek įmanoma panašesnės sąlygos, su sąlyga, kad ši trečioji valstybė yra rinkos ekonomikos valstybė (2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Fliesen-Zentrum Deutschland*, C-687/13, EU:C:2015:573, 49 punktas).

133 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ieškovių nurodyta jurisprudencija susijusi su „trečiosios rinkos ekonomikos valstybės“ pasirinkimu, kaip numatyta pagrindinio reglamento ankstesnės redakcijos 2 straipsnio 7 dalies a punkte. Taigi ne visus 2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendime *Fliesen-Zentrum Deutschland* (C-687/13, EU:C:2015:573) nurodytus parametrus galima automatiškai perkelti į

pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą. Tiksliau kalbant, pagal pastarąją nuostatą reikalaujama, kad tinkamos tipiškos šalies „ekonominis išsivystymas“ būtų „panašaus lygio kaip ir eksportuojančios valstybės ekonominio išsivystymo lygis“, o ne kad tokia šalis būtų rinkos ekonomikos šalis, be to, įtvirtinamas papildomas parametras, t. y. turi būti užtikrinamas tinkamas socialinės ir aplinkos apsaugos lygis. Vadinasi, šiuo metu reikia atitikti panašaus (kaip ir eksportuojančios šalies) ekonominio išsivystymo lygio kriterijų. Būtent laikantis šio kriterijaus ir toliau taikoma jurisprudencija, skirta pagrindinio reglamento ankstesnės redakcijos 2 straipsnio 7 dalies a punktui, t. y. kad Komisija turi remtis trečiąja šalimi, kurioje panašaus produkto kainą lemia aplinkybės, kaip įmanoma panašesnės į eksportuojančioje šalyje esamas aplinkybes, laikydamasi jai pagal šio sprendimo 127 punkte nurodytą jurisprudenciją tenkančios rūpestingumo pareigos.

134 Komisija tipiška šalimi pasirinko Turkiją remdamasi šio sprendimo 130 punkte nurodytais kriterijais. Pirmasis iš jų – ekonominio išsivystymo lygis, panašus į Kinijos. Laikinojo reglamento 159 konstatuojamojoje dalyje Komisija paaiškino, kad ji, remdamasi Pasaulio banko duomenų baze, naudojo šalis, kurių bendrosios nacionalinės pajamos yra panašios į Kinijos. Ginčijamo reglamento 151 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad pagal Pasaulio banko klasifikaciją Turkijos išsivystymo lygis yra toks pat kaip Kinijos (didesnes nei vidutines pajamas gaunančios šalys), todėl ji yra tipiška šalis. Ji taip pat atsižvelgė į tai, kad tyrimas parodė, jog aliuminio ekstruzijos, kurias sudaro dviejų rūšių (t. y. minkštieji ir kietieji) lydiniai, buvo gaminamos Turkijoje.

135 Ieškovės neginčija to, kad Turkijos ir Kinijos išsivystymo lygis panašus. Jų argumentai, grindžiami masto ekonomijos argumentu (šis paremtas tuo, kad Kinijoje gyventojų daugiau nei Turkijoje ir kad vidaus paklausa yra kitokia), nepaneigia Komisijos išvadų. Viena vertus, iš pagrindinio reglamento anaiptol negalima daryti išvados, kad pasirinkdama tipišką šalį Komisija turi atsižvelgti į šalių gyventojų skaičių. Kita vertus, kadangi Kinija pasaulyje pirmauja pagal gyventojų skaičių, būtų neprotinga reikalauti, kad Komisija kaip tipišką šalį naudotų tiek pat gyventojų turinčią šalį. Dėl tos pačios priežasties negalima sutikti ir su ieškovių argumentais dėl vidaus paklausos ir masto ekonomijos.

136 Vadinasi, ieškovės neįrodė, kad, tipiška šalimi pasirinkdama Turkiją, Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

137 Trečia, ieškovių teigimu, tipiškos šalies pasirinkimas nėra pakankamai motyvuotas. Komisija nepaaiškino, kodėl į palyginimą galima įtraukti laikinajame reglamente nurodytų Turkijos gamintojų taikomą kainą, taip pat nepaaiškino šių įmonių taikomos kainodaros. Be to, ginčijamame reglamente Komisija nepagrindė Turkijos, kaip tipinės šalies, palyginamumo ir neatsižvelgė į ieškovių pastabas dėl gaminamų produktų rūšių ir kiekių skirtumo.

138 Remiantis suformuota jurisprudencija, motyvų nebuvimas ar jų nepakankamumas – tai esminių procesinių reikalavimų pažeidimu grindžiamas pagrindas, kuris savaime skiriasi nuo sprendimo motyvų netikslumu grindžiamo pagrindo, tikrinamo vertinant to sprendimo pagrįstumą (2009 m. birželio 19 d. Sprendimo *Qualcomm / Komisija*, T-48/04, EU:T:2009:212, 175 punktas ir 2016 m. spalio 18 d. Sprendimo *Crown Equipment (Suzhou) ir Crown Gabelstapler / Taryba*, T-351/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:616, 110 punktas). SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje reikalaujamas motyvavimas turi aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtą priemonę pagrindžiančius motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti jos kontrolę (2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo

Eurocoton ir kt. / Taryba, C-76/01 P, EU:C:2003:511, 88 punktas ir 2014 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Crown Equipment (Suzhou) ir Crown Gabelstapler / Taryba*, T-643/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:1076, 129 punktas).

139 Vis dėlto institucijos, motyvuodamos laikiną arba galutinį reglamentą, neturi atsakyti į visus vykstant administracinei procedūrai suinteresuotųjų asmenų pateiktus faktinius ir teisės klausimus (žr. 2011 m. spalio 25 d. Sprendimo *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing / Taryba*, T-192/08, EU:T:2011:619, 256 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

140 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad laikinojo reglamento 159–165 konstatuojamosiose dalyse ir ginčijamo reglamento 142–152 konstatuojamosiose dalyse Komisija aiškiai ir nedviprasmiškai išdėstė reikšmingus tipiškos šalies pasirinkimo kriterijus ir priežastis, dėl kurių šia šalimi buvo pasirinkta Turkija. Komisija pirmiausia išdėstė taikytus kriterijus (laikinojo reglamento 159 konstatuojamoji dalis), nurodė galimų tipiškų šalių sąrašą (laikinojo reglamento 161 konstatuojamoji dalis), paaiškino konsultacijų su suinteresuotosiomis šalimis procedūrą (laikinojo reglamento 160–163 konstatuojamosios dalys ir ginčijamo reglamento 143 ir 144 konstatuojamosios dalys) ir paaiškino, kodėl kai kurių suinteresuotųjų šalių pastabos buvo nepriimtinos (laikinojo reglamento 163 ir 164 konstatuojamosios dalys ir ginčijamo reglamento 145–151 konstatuojamosios dalys). Komisija paaiškino, kad abiejų tipų, t. y. minkštieji ir kietieji, lydiniai gaminami Turkijoje (laikinojo reglamento 164 konstatuojamoji dalis), kad dėl muitų sąjungos Turkijos negalima laikyti netinkama tipiška šalimi (ginčijamo reglamento 147 konstatuojamoji dalis), kad Turkija buvo tinkamiausia tipiška šalis, remiantis turimais duomenimis apie socialinius ir aplinkos apsaugos standartus (ginčijamo reglamento 148 konstatuojamoji dalis), ir kad pagal Pasaulio banko klasifikaciją Turkijos išsivystymo lygis buvo toks pat kaip Kinijos (ginčijamo reglamento 151 konstatuojamoji dalis).

141 Be to, argumentu, kad Komisija neatsižvelgė į ieškovių pastabas dėl gaminamų produktų tipų ir kiekių skirtumo, siekiama paneigti ginčijamo reglamento pagrįstumą. Šis argumentas buvo atmestas šio sprendimo 51 ir 56–68 punktuose.

142 Todėl, atsižvelgiant į tai, kad institucijos neprivalo atsakyti į visus vykstant administracinei procedūrai suinteresuotųjų asmenų pateiktus faktinius ir teisės klausimus, ieškovės negali priekaištauti Komisijai neįvykdžius pareigos motyvuoti.

143 Taigi šiuos ieškovių argumentus ir ieškinio antrojo pagrindo penktą ir šeštą dalis reikia atmesti.

[*Praleista*]

2. Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, grindžiamo Komisijos klaidomis, padarytomis konstatuojant žalą Sąjungos pramonei ir priežastinį ryšį

153 Ieškinio trečiajame pagrinde ieškovės iš esmės nurodo keturias dalis; jas palaiko *Airoldi*, taip pat nurodanti dvi pagrindo dalis.

154 Pirmiausia reikėtų priminti, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalyje terminas „žala“, jei nenurodyta kitaip, visų pirma suprantamas kaip reikšminga žala Sąjungos pramonei arba reikšmingos žalos grėsmė Sąjungos pramonei ir yra aiškinamas pagal šio straipsnio nuostatas.

155 Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje reglamentuojamas žalos nustatymas. Ji turi būti nustatoma remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištyrus, pirma, importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms Sąjungos rinkoje ir, antra, tokio importo poveikį Sąjungos pramonei.

156 Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad, vertinant importo dempingo kaina kiekį, „reikia atsižvelgti į tai, ar iš viso žymiai išaugo importas dempingo kaina absoliučiu dydžiu arba lyginant su gamyba ar suvartojimu Sąjungoje“, kad, „[v]ertinant importo dempingo kaina poveikį kainoms, [reikia atsižvelgti] į tai, ar produktai dempingo kaina yra importuojami žymiai mažesnėmis kainomis lyginant su Sąjungos pramonės panašių produktų kainomis, arba į tai, ar toks importas turėjo kitokį poveikį – ženkliai nusmukdė kainas arba smarkiai trukdė kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis“, ir kad „[v]ienas ar keli tų veiksnių nėra būtinai lemiami“.

157 Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad, nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį atitinkamai Sąjungos pramonei, reikia ištirti visus svarbius atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius ekonominius veiksnius ir rodiklius, o to paties reglamento 3 straipsnio 6 dalyje įtvirtinta, kad Sąjungos institucijos, remdamosi visais susijusiais Sąjungos pramonės padėties įrodymais, turi nustatyti, ar šiai pramonei padaryta žalos. Konkrečiai šiame straipsnyje numatyta, jog būtina įrodyti, kad 3 dalyje apibrėžtas kiekis arba kainos sukėlė 5 dalyje nurodytą poveikį Sąjungos pramonei ir kad tą poveikį galima apibrėžti kaip reikšmingą (pagal analogiją žr. 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing / Taryba*, C-10/12 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:865, 49 punktą).

158 Remiantis suformuota jurisprudencija, nustatant žalą reikia atsakyti į sudėtingus ekonominius klausimus. Tai darydamos Sąjungos institucijos turi plačią diskreciją (žr. 1991 m. gegužės 7 d. Sprendimo *Nakajima / Taryba*, C-69/89, EU:C:1991:186, 86 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Gold East Paper ir Gold Huasheng Paper / Taryba*, T-444/11, EU:T:2014:773, 226 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Vykdant tokio vertinimo teisminę kontrolę reikia tik patikrinti, ar buvo laikytasi taikomų teisės normų, ar tikslios faktinės aplinkybės, ar nepadaryta akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes ir ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais. Taip, be kita ko, yra kalbant apie veiksnių, darančių žalą Sąjungos pramonei, nustatymą per antidempingo tyrimą (žr. 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 36 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

159 Be to, ieškovės turi pateikti įrodymų, kuriais remdamasis Bendrasis Teismas galėtų konstatuoti, kad Komisija padarė akivaizdžią žalos vertinimo klaidą (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Gold East Paper ir Gold Huasheng Paper / Taryba*, T-444/11, EU:T:2014:773, 228 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

160 Ieškovių ieškinio trečiasis pagrindas turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant būtent į šiuos principus.

a) Dėl ekonominių veiksnių ir rodiklių, turinčių įtakos Sąjungos pramonės padėčiai

161 Pirmoje dalyje ieškovės iš esmės nurodo keturis prieštaravimus, pateiktus dėl to, kad Komisija klaidingai įvertino įvairius ekonominius veiksnius ir rodiklius, turinčius įtakos Sąjungos pramonės padėčiai.

1) Dėl atsižvelgimo į Sąjungos pramonės rinkos dalį

162 Pateikdamos pirmąjį prieštaravimą ieškovės teigia, kad Sąjungos gamintojų rinkos dalis yra didesnė nei 85 %. Iš Teisingumo Teismo ir Bendrojo Teismo jurisprudencijos matyti, kad kai Sąjungos gamintojai užima didelę rinkos dalį, tai nelaikoma žala Sąjungos pramonei. Akivaizdu, kad dėl didelės Sąjungos pramonės rinkos dalies jos pozicijos sustiprėja, todėl negalima pripažinti, kad Sąjungos įmonės yra pažeidžiamos.

163 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 154–159 punktuose, pagrindiniame reglamente nenumatyta jokios Sąjungos pramonės rinkos dalies ribos, žemiau kurios Sąjungos pramonės negalima laikyti patyrusia reikšmingą žalą, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 3 straipsnio 1 dalį. Be to, šiuo klausimu Komisija turi plačią diskreciją.

164 Vis dėlto neturėtų būti ginčijama, kad Sąjungos pramonės rinkos dalies pokytis yra svarbus veiksnys vertinant minėtai pramonei padarytą reikšmingą žalą (šiuo klausimu žr. 2007 m. kovo 14 d. Sprendimo *Aluminium Silicon Mill Products / Taryba*, T-107/04, EU:T:2007:85, 65 punktą).

165 Be to, reikia priminti, kad jei atlikusios tyrimą institucijos prieina išvadą, kad Sąjungos pramonei padaryta reikšminga žala, nereikalaujama, kad visi svarbūs ekonominiai veiksniai ir rodikliai rodytų neigiamą tendenciją (2011 m. spalio 25 d. Sprendimo *CHEMK ir KF / Taryba*, T-190/08, EU:T:2011:618, 114 punktas). Be to, vien tai, kad tam tikri žalos veiksniai nagrinėjamuoju laikotarpiu pagerėjo, nereiškia, kad Sąjungos pramonei nebuvo padaryta reikšminga žala (2018 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Shanxi Taigang Stainless Steel / Komisija*, T-675/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:209, 93 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2000 m. kovo 30 d. Sprendimo *Miwon / Taryba*, T-51/96, EU:T:2000:92, 105 punktą).

166 Nagrinėjamu atveju, siekdama padaryti išvadą, kad Sąjungos pramonė patyrė reikšmingą žalą, ginčijamo reglamento 4 ir 5 skirsniuose Komisija, remdamasi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalimi ir vertindama įvairius ekonominius rodiklius, išanalizavo importo dempingo kaina poveikį.

167 Iš ginčijamo reglamento 229 konstatuojamojoje dalyje pateiktos 5 lentelės matyti, kad Sąjungos pramonės pardavimo atvirojoje rinkoje rinkos dalis tiriamuoju laikotarpiu buvo 84,4 % ir kad nagrinėjamuoju laikotarpiu ji sumažėjo 4 %. Komisija taip pat pateikė lentelę, kurioje atsižvelgta į Jungtinės Karalystės išstojimą iš Sąjungos (žr. ginčijamo reglamento 35 konstatuojamąją dalį), nors išstojimas įsigaliojo jau tiriamajam ir nagrinėjamajam laikotarpiui pasibaigus. Taigi iš ginčijamo reglamento 275 konstatuojamojoje dalyje pateiktos 5a lentelės matyti, kad Sąjungos pramonės rinkos dalis tiriamuoju laikotarpiu (atmetus Jungtinės Karalystės duomenis) sudarė 85,4 % ir per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo 3,0 procentiniais punktais.

168 Ginčijamo reglamento 226 ir 227 konstatuojamosiose dalyse paaiškinta, kad Sąjungos suvartojimas laisvojoje rinkoje padidėjo 6 %, o ši procentinė Sąjungos pramonės dalis (atmetus Jungtinės Karalystės duomenis) patvirtinta ginčijamo reglamento 271 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje 4a lentelėje.

169 Ginčijamo reglamento 254 konstatuojamojoje dalyje Komisija patvirtino išvadą dėl Sąjungos pramonės padėties, kaip aprašyta laikinojo reglamento 271–274 konstatuojamosiose dalyse. Visų pirma tai išvados, kuriose teigiama:

> „271. Keli rodikliai byloja apie teigiamą tendenciją, kaip antai gamybą, pajėgumus, pardavimo apimtį Sąjungos rinkoje ir užimtumą. Tačiau teigiama šių rodiklių raida buvo susijusi su vartojimo padidėjimu, tad tokie rodikliai iš tikrųjų būtų turėję didėti smarkiau, jeigu Sąjungos pramonė būtų galėjusi visapusiškai pasinaudoti rinkos augimu. Iš tiesų, nepaisant padidėjusios pardavimo apimties, Sąjungos pramonė neteko atvirosios rinkos dalies.
>
> 272. Pardavimo kainos atvirojoje rinkoje padidėjo 19 proc. Tačiau tų kainų padidėjimas neatitiko sąnaudų padidėjimo (20 proc.). Tokią raidą lėmė kainų smukdymas. Sąjungos pramonė negalėjo kelti kainų tiek pat, kiek didėjo sąnaudos, dėl importo iš Kinijos daromo spaudimo mažinti kainas, dėl kurio buvo priverstinai mažinamos Sąjungos pramonės kainos. Turėdama omenyje, kad pelningumo lygiai buvo mažesni nei tikslinis pelno lygis per visą nagrinėjamąjį laikotarpį, bei Kinijos importo apimtį ir mažas kainas, Komisija padarė išvadą, kad kainų didinimas per nagrinėjamąjį laikotarpį buvo smukdomas. Todėl visi finansinės veiklos rodikliai, kaip antai pelningumas, investicijų grąža ir pinigų srautas, buvo linkę mažėti ir gautas pelnas per visą nagrinėjamąjį laikotarpį buvo mažesnis nei tikslinis pelno lygis. Tai ypač žalinga, nes tiriamojo produkto rinka per nagrinėjamąjį laikotarpį augo, o Sąjungos pramonė vis tiek gavo mažą ir mažėjantį pelną. Nepaisant to, kad siekdama išlikti konkurencinga Sąjungos pramonė vykdė kuo didesnes investicijas, ji akivaizdžiai nepasiekė pakankamai didelio pelno lygio, kad būtų skatinamos ateities investicijos. Be to, Sąjungos pramonės būklė blogėjo tuo metu, kai Sąjungos rinkoje buvo stebimas augimas. Sąjungos pramonė rinkai augant neteko 5 % rinkos dalies [ginčijamame reglamente šis skaičius pakeistas] ir akivaizdžiai negalėjo pasinaudoti Sąjungos rinkos augimu.“

170 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Komisija tinkamai atsižvelgė į didelę Sąjungos pramonės rinkos dalį ir į tam tikrus teigiama tendencija pasižyminčius rodiklius. Ieškovės nepateikė argumentų ar įrodymų, patvirtinančių, kad ginčijamo reglamento 271 ir 272 konstatuojamosiose dalyse išdėstyti Komisijos teiginiai (visų pirma dėl poveikio kainoms) buvo akivaizdžiai klaidingi. Vadinasi, jos neįrodė, kad, vadovaudamasi šio sprendimo 163–165 punktuose išdėstytais principais, Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nustatydama neigiamą Sąjungos pramonės rinkos dalies pokytį ir pripažindama, kad Sąjungos pramonei buvo padaryta reikšminga žala, atsižvelgiant į visus svarbius rodiklius, visų pirma į rinkos dalies netekimą ir Sąjungos pramonės pelningumo sumažėjimą. Priešingai, Komisija pabrėžė, kad pardavimo apimtis padidėjo tik 2 % (žr. laikinojo reglamento 245 konstatuojamojoje dalyje pateiktą 5 lentelę), nors Sąjungos suvartojimas tuo metu padidėjo 6 % (žr. ginčijamo reglamento 226 konstatuojamojoje dalyje pateiktą 4 lentelę), ir kad pramonės kainos padidėjo mažiau nei sąnaudos (žr. laikinojo reglamento 256 konstatuojamojoje dalyje pateiktą 7 lentelę).

171 Šios išvados, kaip teisingai pabrėžia Komisija, nepaneigia ieškovių nurodyta Teisingumo Teismo ir Bendrojo Teismo jurisprudencija.

172 Be abejonės, tiek 2021 m. vasario 4 d. Sprendimu *eurocylinder systems* (C-324/19, EU:C:2021:94), tiek 2014 m. sausio 29 d. Sprendimu *Hubei Xinyegang Steel / Taryba* (T-528/09, EU:T:2014:35), kuriuose buvo nagrinėjamas 2009 m. rugsėjo 24 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 926/2009, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito, nustatyto tam tikriems

importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės besiūliams vamzdžiams ir vamzdeliams iš geležies ar plieno, galutinis surinkimas (OL L 262, 2009, p. 19), buvo pripažinta su Sąjungos pramonės rinkos dalimis susijusio veiksnio svarba nustatant padarytą žalą.

173 Vis dėlto pagrindinė 2021 m. vasario 4 d. Sprendime *eurocylinder systems* (C-324/19, EU:C:2021:94) ir 2014 m. sausio 29 d. Sprendime *Hubei Xinyegang Steel / Taryba* (T-528/09, EU:T:2014:35) padaryta išvada – tai, kad skirtingi rodikliai, įskaitant Sąjungos pramonės rinkos dalį, vertintini ne atskirai, o kaip visuma (šiuo klausimu žr. 2021 m. vasario 4 d. Sprendimo *eurocylinder systems*, C-324/19, EU:C:2021:94, 49 punktą ir 2014 m. sausio 29 d. Sprendimo *Hubei Xinyegang Steel / Taryba*, T-528/09, EU:T:2014:35, 61–63 punktus).

174 Be to, bylose, kuriose buvo priimtas tiek 2021 m. vasario 4 d. Sprendimas *eurocylinder systems* (C-324/19, EU:C:2021:94), tiek 2014 m. sausio 29 d. Sprendimas *Hubei Xinyegang Steel / Taryba* (T-528/09, EU:T:2014:35), visi ekonominiai veiksniai, išskyrus Sąjungos pramonės rinkos dalies pokyčius, buvo teigiami (2014 m. sausio 29 d. Sprendimo *Hubei Xinyegang Steel / Taryba*, T-528/09, EU:T:2014:35, 59–61 punktai). Tačiau šiuo atveju iš laikinojo reglamento matyti, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės pajėgumų naudojimas (laikinojo reglamento 240 konstatuojamojoje dalyje pateikta 4 lentelė), Sąjungos pramonės pelningumas ir investicijų grąža (laikinojo reglamento 265 konstatuojamojoje dalyje pateikta 10 lentelė) sumažėjo.

175 Be to, ieškovių nurodytos 2021 m. vasario 4 d. Sprendimo *eurocylinder systems* (C-324/19, EU:C:2021:94) ir 2014 m. sausio 29 d. Sprendimo *Hubei Xinyegang Steel / Taryba* (T-528/09, EU:T:2014:35) ištraukos susijusios su kitu žalos aspektu, t. y. Sąjungos pramonės pažeidžiamumo tiriamojo laikotarpio pabaigoje vertinimu, siekiant padaryti išvadą, kad esama reikšmingos žalos grėsmės.

176 Be to, ieškovių nurodytame 1995 m. gegužės 2 d. Sprendime *NTN Corporation ir Koyo Seiko / Taryba* (T-163/94 ir T-165/94, EU:T:1995:83) nagrinėjama situacija, kai Taryba padarė faktinių klaidų, kurios lėmė realiems rinkos pokyčiams prieštaraujančias tendencijas (žr. šio sprendimo 114 punktą), t. y. šioje byloje neginčijamas klaidas. Kitame ieškovių nurodytame 2007 m. kovo 14 d. Sprendime *Aluminium Silicon Mill Products / Taryba* (T-107/04, EU:T:2007:85) aptariama situacija, kai Taryba padarė fakto klaidą pavaizduodama Sąjungos pramonės rinkos dalies pokyčius, visiškai neatitinkančius laikinajame reglamente pateiktų duomenų (žr. to sprendimo 63–66 punktus).

177 Vis dėlto *Airoldi* teigia, pirma, kad duomenys apie žalą (visų pirma apie Sąjungos pramonės rinkos dalį) klaidingi, nes galutiniame etape nebuvo pateikta naujų duomenų apie įvairius veiksnius (pavyzdžiui, gamybos apimtį). Šį argumentą *Airoldi* pateikė dėl didelės dalies importo pagal KN kodą 7610 90 90 (šis apima ir į tyrimo aprėptį nepatenkančius produktus) pašalinimo (žr. ginčijamo reglamento 202 konstatuojamąją dalį) ir Jungtinės Karalystės išstojimo iš Sąjungos.

178 Pirmiausia reikėtų pažymėti, kad šie *Airoldi* argumentai susiję su ieškovių ieškinio pagrindu, kuriame aptariama Sąjungos pramonei padarytos žalos analizė. Konkrečiau kalbant, šis pagrindas susijęs su įvairiais įtakos Sąjungos pramonės būklei turinčiais veiksniais ir rodikliais, kuriuos ieškovės aptaria savo ieškinio trečiojo pagrindo pirmoje dalyje.

179 Darytina išvada, kad (priešingai, nei teigia Komisija), remiantis šio sprendimo 87 punkte nurodyta jurisprudencija, šiais argumentais neviršijama tai, kas numatyta ieškovių reikalavimuose ir pagrinduose. Todėl jie yra priimtini.

180 Kaip nurodo Komisija, ginčijamo reglamento 278 konstatuojamojoje dalyje paaiškinta, kad Sąjungos pramonės pardavimo Jungtinės Karalystės rinkai apimtis sudarė tik maždaug 2 % visos šios pramonės pardavimo apimties, todėl ji negalėjo daryti jokio reikšmingo poveikio Sąjungos pramonės ekonominiams rodikliams. Ginčijamame reglamente daroma išvada, kad su Sąjungos pramone susiję rodikliai yra tipiški (net ir atsižvelgiant į Jungtinės Karalystės išstojimą), todėl patvirtinami, kaip ir tuo pagrindu padarytos išvados. Be to, Komisija perskaičiavo Sąjungos pramonės rinkos dalį, pašalindama iš jos Jungtinei Karalystei tekančią rinkos dalį (žr. ginčijamo reglamento 275 konstatuojamojoje dalyje pateiktą 5a lentelę). Komisija taip pat atsižvelgė į tai, kad dalis pagal KN kodą 7610 90 90 importuojamų produktų buvo pašalinti, kaip matyti iš ginčijamo reglamento 202–216 konstatuojamųjų dalių ir atitinkamai šio reglamento 208, 217 ir 220 konstatuojamosiose dalyse pateiktų 1, 2 bei 3 lentelių.

181 *Airoldi* nepateikia jokių argumentų, įrodančių, kad šie Komisijos paaiškinimai yra akivaizdžiai klaidingi ir kad buvo reikalinga atlikti patikslinimą. Todėl, atsižvelgiant į jai tenkančią įrodinėjimo pareigą, šiuos argumentus reikia atmesti.

182 Antra, *Airoldi* taip pat teigia, kad jei Komisija būtų atsižvelgusi į aliuminio rinkos segmentaciją, tariamai žalingų KN kodui 7610 90 90 priskiriamų produktų importo sumažėjimą, Sąjungos pramonės rinkos dalies padidėjimą nuo 81,1 % iki 85,4 % ir importo iš Kinijos sumažėjimą nuo 9,6 % iki 5 % laikotarpiu nuo laikinojo reglamento priėmimo iki ginčijamo reglamento priėmimo, ji būtų konstatavusi, kad Sąjungos pramonės padėtis iš tikrųjų sustiprėjo.

183 Reikia pakartotinai pažymėti, kad šie *Airoldi* argumentai susiję su ieškovių ieškinio pagrindu, kuriame aptariama Sąjungos pramonei padarytos žalos analizė, konkrečiau kalbant, jie susiję su įvairiais įtakos Sąjungos pramonės padėčiai turinčiais veiksniais ir rodikliais, nagrinėjamais ieškovių ieškinio trečiojo pagrindo pirmoje dalyje. Šie argumentai taip pat susiję su ieškinio antrojo pagrindo antra ir trečia dalimis, kuriose ieškovės priekaištauja Komisijai nusprendus, jog Kinijos kilmės aliuminio ekstruzijos yra vienas produktas.

184 Darytina išvada, kad, remiantis šio sprendimo 87 punkte nurodyta jurisprudencija, šiais argumentais neviršijama tai, kas numatyta ieškovių reikalavimuose ir pagrinduose. Todėl, priešingai, nei teigia Komisija, jie yra priimtini.

185 Vis dėlto, kaip nurodo Komisija, ginčijamo reglamento 56 konstatuojamojoje dalyje paaiškinta, kodėl ji nagrinėjamąjį produktą laiko vienu produktu (žr. šio sprendimo 62 ir 63 punktus). Be to, Komisija atsižvelgė į tai, kad dalis pagal KN kodą 7610 90 90 importuojamų produktų buvo pašalinti, kaip matyti iš ginčijamo reglamento 202–216 konstatuojamųjų dalių ir atitinkamai šio reglamento 208, 217 ir 220 konstatuojamojoje dalyje pateiktų 1, 2 bei 3 lentelių.

186 Dėl tariamo importo iš Kinijos rinkos dalies sumažėjimo ir Sąjungos pramonės rinkos dalies padidėjimo reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kas nurodoma toliau.

187 Iš laikinojo reglamento 245 konstatuojamojoje dalyje pateiktos 5 lentelės matyti, kad šiame procedūros etape Komisija nustatė, jog tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės rinkos dalis atvirojoje rinkoje sudarė 81,1 %. Administracinės procedūros pabaigoje šis skaičius buvo padidintas iki 84,4 %, kadangi importo iš Kinijos apimtis buvo patikslinta (žr. ginčijamo reglamento 229 ir 230 konstatuojamosiose dalyse pateiktą 5 lentelę). *Airoldi* nurodyta rinkos dalis (t. y. 85,4 %) – tai Sąjungos pramonės prekybos rinkos dalis tiriamuoju laikotarpiu, tačiau atsižvelgta į Jungtinės Karalystės išstojimą iš Sąjungos (žr. ginčijamo reglamento 275 konstatuojamojoje dalyje pateiktą 5a lentelę). Viena vertus, darytina išvada, kad *Airoldi*

nurodytų skaičių negalima tiesiogiai palyginti, nes jie susiję su skirtinga geografine sritimi. Kita vertus, ginčijamo reglamento 276 konstatuojamojoje dalyje Komisija paaiškino, kad nors Sąjungos pramonės rinkos dalis nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo iš naujo įvertinta kaip šiek tiek didesnė, ji vis tiek sumažėjo 3,0 procentiniais punktais.

188 Tos pačios išvados tinka ir sumažėjusiam importui iš Kinijos. Pirma, *Airoldi* lygina duomenis, į kuriuos buvo atsižvelgta laikinajame reglamente, su ginčijamo reglamento duomenimis, neatsižvelgdama į Jungtinės Karalystės dalį (žr. laikinojo reglamento 225 konstatuojamojoje dalyje pateiktą 2 lentelę ir ginčijamo reglamento 262 konstatuojamojoje dalyje pateiktą 2a lentelę). Antra, ginčijamo reglamento 263 konstatuojamojoje dalyje Komisija nusprendė, kad, remiantis patikslinta importo apimtimi, buvo galima pastebėti, kad importo lygis yra aukštas tiek santykine prasme, tiek absoliučiaisiais skaičiais ir tiriamuoju laikotarpiu siekė 5 % rinkos dalies. Vertinant absoliučiais skaičiais, importas iš Kinijos nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo 56 %, o bendra importo dempingo kaina rinkos dalis – 48 %.

189 *Airoldi* nepateikia jokių argumentų, įrodančių, kad šios Komisijos išvados yra akivaizdžiai klaidingos ir kad Sąjungos pramonės pozicija iš tikrųjų sustiprėjo. Vadinasi, atsižvelgiant į jai tenkančią įrodinėjimo pareigą, šiuos argumentus reikia atmesti.

190 Taigi pirmąjį prieštaravimą reikia atmesti.

2) Dėl Sąjungos pramonės augimo ir pelningumo

191 Antrajame prieštaravime ieškovės teigia, kad Komisija nukrypo nuo antidempingo teisės aktų tikslo, nes pripažino, kad Sąjungos pramonei padaryta žalos, nors Sąjungos vartojimas ir jos pramonės pelningumas smarkiai išaugo.

192 Šiuo klausimu neginčijama, kad suvartojimas Sąjungoje laisvojoje rinkoje nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo 6 % (žr. ginčijamo reglamento 226 konstatuojamojoje dalyje pateiktą 4 lentelę ir ginčijamo reglamento 271 konstatuojamojoje dalyje pateiktą 4a lentelę (Sąjungos pramonė be Jungtinės Karalystės)).

193 Vis dėlto norint konstatuoti Sąjungos pramonei padarytą žalą, pateisinančią antidempingo muitų nustatymą, nereikalaujama, kad visi svarbūs ekonominiai veiksniai ir rodikliai rodytų neigiamą tendenciją (2011 m. spalio 25 d. Sprendimo *CHEMK ir KF / Taryba*, T-190/08, EU:T:2011:618, 114 punktas).

194 Be to, Komisija patikslino, kiek padidėjo Sąjungos suvartojimas, ir pažymėjo, kad nors nagrinėjamuoju laikotarpiu jis išaugo, tačiau nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio jis sumažėjo (žr. laikinojo reglamento 216 konstatuojamąją dalį ir ginčijamo reglamento 226 konstatuojamojoje dalyje pateiktą 4 lentelę). Svarbiausia, jog laikinojo reglamento 271 konstatuojamojoje dalyje Komisija teisingai pabrėžė, kad, remiantis turimais duomenimis ir nepaisant padidėjusios paklausos, Sąjungos pramonė neteko rinkos dalies.

195 Reikia konstatuoti, kad iš laikinojo reglamento 265 konstatuojamojoje dalyje pateiktos 10 lentelės matyti, jog nors tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės pelningumas siekė 2 %, tačiau nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo nuo 4,9 % iki 2 %. Tuo remdamasi Komisija galėjo padaryti išvadą, kad kainos buvo smukdomos tuomet, kai (kaip matyti iš laikinojo reglamento 275 konstatuojamojoje dalyje pateiktos 7 lentelės) Sąjungos pramonės kainos didėjo mažiau nei sąnaudos.

196 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovės neįrodė, jog Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, pripažindama, kad Sąjungos pramonei buvo padaryta reikšminga žala, nors Sąjungos vartojimas padidėjo, o jos pramonės pelningumas siekė 2 %.

197 Taigi ieškovių antrąjį prieštaravimą reikia atmesti.

3) Dėl atsižvelgimo į importo iš Kinijos kainą ir apimtį

198 Trečiame prieštaravime ieškovės teigia, pirma, kad nepripažindama importo apimties svarbos Komisija daugiausia dėmesio skyrė iš Kinijos importuotų produktų kainai. Antra, ginčijamo reglamento 201 ir 249 konstatuojamosios dalys šiuo klausimu viena kitai prieštarauja.

199 Šis ieškovių teiginys grindžiamas klaidingu ginčijamo reglamento aiškinimu.

200 Pirma, iš ginčijamo reglamento 4.3 skirsnio „Importas iš nagrinėjamosios šalies“ (visų pirma 1, 2 ir 3 lentelių) matyti, kad Komisija atsižvelgė ne tik į iš Kinijos importuotų produktų kainas, bet ir į šių produktų importo apimtį, todėl užtikrino palyginimo pusiausvyrą.

201 Antra, laikinojo reglamento 201 ir 249 konstatuojamosios dalys viena kitai neprieštarauja, nes jose nagrinėjami skirtingi klausimai. Ginčijamo reglamento 201 konstatuojamojoje dalyje „Bendros pastabos“, be kita ko, nurodoma, kad „[n]uolatinis spaudimas buvo daromas dėl neįprastai mažų Kinijos kainų [ir kad] šio spaudimo poveikis buvo daugialypis [nes,] be kita ko, buvo smukdomos Sąjungos pramonės kainos, neleidžiama į tas kainas įtraukti tarptautiniu mastu padidėjusių žaliavų (aliuminio) kainų ir smukdomas pelningumas“, ir „[k]ad susiklostytų tokios žalingos aplinkybės, nebūtinos didelės importo apimtys[, nes] pakanka tik gana nedidelės apimties importo arba netgi didelės importo mažomis kainomis apimties (kaip yra neginčytinai šiuo atveju), kad būtų galima nustatyti žemą kainos ribą, kuri daro poveikį visai rinkai“.

202 Ginčijamo reglamento 249 konstatuojamojoje dalyje Komisija atsako į argumentus, kuriais grupė (jai priklauso ieškovės) ginčijo tai, kad buvo padaryta reikšminga žala, motyvuodama tuo, kad Komisija netinkamai palygino kainas. Šiuo klausimu Komisija pažymėjo, kad:

„Per tyrimą nustatyta, kad atlikus palyginimą pagal produkto rūšis dėl šių eksportuotojų kainų buvo priverstinai labai mažinamos Sąjungos pramonės kainos, todėl Sąjungos pramonės kainos buvo ne tik nesuderintos, bet ir gerokai mažesnės. „Haomei Group“ taip pat pasiūlė importuotojų kainas naudoti kaip kainų palyginimo šaltinį. Tačiau <…> Komisija kainų palyginimus grindė objektyviu pagrindu, naudodama išsamią metodiką ir skaičiavimus, kurie buvo atskleisti „Haomei Group“. Pagal šią metodiką buvo lyginami kiekvienos rūšies produktai taikant kelis objektyvius kriterijus, todėl tai yra tipiškiausias Komisijos turimas metodas.“

203 Vadinasi, Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, o jos priimto ginčijamo reglamento 201 ir 249 konstatuojamosios dalys viena kitai neprieštarauja, nes jose aptariami skirtingi klausimai.

204 Taigi ieškovių trečiąjį prieštaravimą reikia atmesti.

4) Dėl importo iš Kinijos rinkos dalies padidėjimo

205 Ketvirtajame prieštaravime ieškovės pateikia kelis argumentus, siekdamos įrodyti, jog Komisija padarė klaidų, atsižvelgdama į importo iš Kinijos rinkos dalį.

206 Visų pirma, jos tvirtina, kad 2021 m. vasario 8 d. pateikus papildomą galutinę informaciją iš Kinijos importuotų nagrinėjamųjų produktų kiekis sumažėjo nuo daugiau nei 300 000 tonų (procedūros pradžioje) iki 128 853 tonų. Šiomis aplinkybėmis Komisija neatsižvelgė į šį sumažėjimą ir nepakeitė atlikto padarytos žalos ir dempingo vertinimo.

207 Kaip matyti iš ginčijamo reglamento 262 konstatuojamojoje dalyje pateiktos 2a lentelės, tiriamuoju laikotarpiu importo (atsižvelgiant į Jungtinės Karalystės išstojimą iš Sąjungos) pagal aštuonis Kombinuotosios nomenklatūros kodus apimtis sudarė 128 853 tonas. Bendra importo į Sąjungą iš Kinijos apimtis per tą patį laikotarpį (ir tuo pačiu pagrindu) sudarė 152 551 toną, o Kinijai teko 5 % rinkos dalis (žr. ginčijamo reglamento 262 konstatuojamojoje dalyje pateiktą 2a lentelę). Neatsižvelgus į Jungtinės Karalystės išstojimą iš Sąjungos, importo iš Kinijos pagal aštuonis Kombinuotosios nomenklatūros kodus apimtis sudarė 164 641 toną, o bendra importo iš šios šalies apimtis – 191 981 toną, todėl Kinijai teko 6,2 % rinkos dalis (žr. ginčijamo reglamento 217 konstatuojamojoje dalyje pateiktą 2 lentelę). Aiškiai matyti, kad šie skaičiai yra gerokai mažesni, nei nurodyta laikinojo reglamento 225 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje 2 lentelėje, t. y. importo iš Kinijos apimtis tiriamuoju laikotarpiu sudarė 309 853 tonas, o šiai valstybei teko 9,6 % rinkos dalis.

208 Atsižvelgiant į tai reikia pažymėti, kad ieškovių argumentas grindžiamas importo iš Kinijos pagal aštuonis Kombinuotosios nomenklatūros kodus apimties ginčijamame reglamente nustatytu tiriamuoju laikotarpiu (atsižvelgiant į Jungtinės Karalystės išstojimą iš Sąjungos) ir bendros importo iš Kinijos apimties (laikinojo reglamento etape, prieš patikslinimus) palyginimu. Vadinasi, šis palyginimas grindžiamas su kiekiais, atitinkančiais skirtingas materialines ir geografines sritis, kurių negalima tiesiogiai lyginti, susijusiais skaičiais.

209 Taip pat reikia pažymėti, kad, kaip teisingai nurodo Komisija, nors, išsiskyrus nuomonėms dėl KN kodo, importo iš Kinijos duomenys buvo patikslinti ir sumažinti, remdamasi turimais duomenimis Komisija galėjo patvirtinti, kad bendra importo iš Kinijos apimtis išliko didelė ir kad buvo galima stebėti tokią pačią augimo tendenciją kaip ir pirminiu etapu.

210 Pareiškus prieštaringų nuomonių dėl KN kodo 7610 90 90, kuris apima ir į tyrimo aprėptį nepatenkančius produktus (žr. ginčijamo reglamento 202 konstatuojamąją dalį), Komisija atliko išsamesnę importo iš Kinijos apimties analizę ir šiuos skaičius patikslino ir sumažino. Komisijos manymu, Kinijos skverbimosi į rinką lygis buvo didelis (ginčijamo reglamento 203 konstatuojamoji dalis) ir, nors dėl to Kinijos rinkos dalis buvo patikslinta ir sumažinta, importas išliko didelis ir stebima tokia pati augimo tendencija kaip ir pirminiu etapu (ginčijamo reglamento 213 konstatuojamoji dalis). Ginčijamo reglamento 208–249 konstatuojamosiose dalyse išanalizavusi įvairius veiksnius ir suinteresuotųjų šalių argumentus, minėto reglamento 252 konstatuojamojoje dalyje Komisija konstatavo, kad pagrindiniai rodikliai, kuriais remiantis per šį tyrimą buvo nustatyta žala, ir toliau rodė žalą, net jei importas iš Kinijos buvo vertinamas neįtraukus KN kodo.

211 Vadinasi, ieškovės klaidingai teigia, kad Komisija neatsižvelgė į importo iš Kinijos apimties mažėjimą. Todėl jų argumentus reikia atmesti.

212 Antra, ieškovės teigia, kad importo iš Kinijos rinkos dalis nuo 2016 m. iki tiriamojo laikotarpio padidėjo tik 49 %, o tai yra labai nedaug, todėl negalima kalbėti apie grėsmę Sąjungos pramonei, kurios rezultatai buvo stabilūs ir teigiami. Be to, bet koks rinkos dalies padidėjimas neturi reikšmės, nes pradinė rinkos dalis (vertinant absoliučiais skaičiais) yra minimali, t. y. mažesnė nei 15 %.

213 Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad ieškovių teiginys, jog importo iš Kinijos rinkos dalis (mažesnė nei 15 %) yra „minimali“, nėra pagrįstas. Pagrindinio reglamento 5 straipsnio 7 dalyje nustatyta, kad tyrimas nepradedamas, jeigu importo iš šalies rinkos dalis yra mažesnė nei 1 %, importo iš Kinijos rinkos dalis šią procentinę dalį gerokai viršija (žr. ginčijamo reglamento 217 konstatuojamojoje dalyje pateiktą 2 lentelę ir ginčijamo reglamento 262 konstatuojamojoje dalyje pateiktą 2a lentelę). Pagrindiniame reglamente nėra numatyta jokios kitos rinkos dalies ribos, kuria remiantis būtų galima daryti išvadą, kad importas iš trečiosios šalies nepadarys žalos.

214 Be to, nuo 2016 m. iki tiriamojo laikotarpio bendra importo iš Kinijos apimtis padidėjo 49 %, o to paties importo nuo 2016 m. iki to paties laikotarpio rinkos dalis padidėjo 41 %. Šio padidėjimo negalima laikyti „nedideliu“, o ieškovės nepateikia jokių argumentų, leidžiančių suabejoti šia išvada.

215 Galiausiai, ieškovių argumentai dėl Sąjungos pramonės padėties buvo atmesti šio sprendimo 162–197 punktuose, o šiame prieštaravime jos nepateikia kitų argumentų, kurių pagrindu (siejant juos su importo iš Kinijos rinkos dalimi) būtų galima pripažinti Komisiją padarius akivaizdžią vertinimo klaidą.

216 Taigi šiuos ieškovių argumentus reikia atmesti.

217 Trečia, ieškovės teigia, kad importo iš Kinijos rinkos dalis padidėjo trečiųjų šalių, o ne Sąjungos gamintojų nenaudai. Be to, iš *Hydro Group* metinių ataskaitų matyti, kad importo iš Kinijos rinkos dalis galėjo tariamai padidėti 4 procentiniais punktais šios grupės (ji yra pagal Norvegijos teisę įsteigta bendrovė, o ne Sąjungos gamintojas) rinkos dalies nenaudai.

218 Šiuo klausimu duomenys, kuriais ieškovės remiasi ieškinio 140 ir 141 punktuose, susiję su importu iš trečiųjų šalių (be Kinijos) ir importu iš pastarosios šalies, yra gauti, kaip ieškovės nurodė per teismo posėdį, iš ginčijamo reglamento 262 konstatuojamojoje dalyje pateiktos 2a lentelės (jie susiję ne su bendra importo apimtimi, o su importu pagal aštuonis KN kodus) ir ginčijamo reglamento 304 konstatuojamojoje dalyje pateiktos 6a lentelės; šie duomenys pateikti jau atsižvelgiant į Jungtinės Karalystės išstojimą iš Sąjungos.

219 Šiose lentelėse pateikti duomenys rodo, kad bendra importo iš trečiųjų šalių (be Kinijos) apimtis padidėjo nuo 238 937 tonų 2016 m. iki 295 248 tonų (tiriamuoju laikotarpiu), o šio importo rinkos dalis – nuo 8,2 % iki 9,6 %, bendra importo iš Kinijos apimtis padidėjo nuo 97 535 tonų 2016 m. iki 152 551 tonos (tiriamuoju laikotarpiu), t. y. nuo 3,4 % iki 5 %. Nors neginčijama, kaip matyti ir iš ieškovių pateiktų duomenų, kad nuo 2017 m. iki tiriamojo laikotarpio importas iš trečiųjų šalių (be Kinijos) sumažėjo, vis dėlto bendra metinio importo iš trečiųjų šalių (be Kinijos) ir importo iš Kinijos apimtis rodo, kad importas nuolat didėjo (o ne išliko stabilus, kaip tvirtina ieškovės). Vadinasi, importo iš Kinijos apimtis padidėjo daugiau, nei sumažėjo importo iš trečiųjų šalių (be Kinijos) apimtis.

220 Be to, iš ginčijamo reglamento 217 konstatuojamojoje dalyje pateiktos 2 lentelės matyti, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį bendra importo iš Kinijos apimtis padidėjo 49 % (arba 56 % atsižvelgiant į Jungtinės Karalystės išstojimą iš Sąjungos, kaip nurodyta ginčijamo reglamento 262 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje 2a lentelėje). Kartu iš ginčijamo reglamento 229 konstatuojamojoje dalyje pateiktos 5 lentelės ir iš to reglamento 275 konstatuojamojoje dalyje pateiktos 5a lentelės matyti, kad Sąjungos pramonės rinkos dalis per tą patį laikotarpį sumažėjo.

221 Taip pat negalima sutikti su ieškovių argumentais, kad importas iš Kinijos galėjo vykti pagal Norvegijos teisę įsteigtos įmonių grupės *Hydro Group* rinkos dalies nenaudai.

222 Tvirtinimai dėl *Hydro Group* (darant prielaidą, kad jie teisingi) nepatvirtina ieškovių teiginio, nes, kaip pažymi Komisija (o ieškovės jai neprieštarauja), ši įmonių grupė yra Sąjungos pramonės dalyvė, o viena iš šios grupės bendrovių, t. y. *Hydro Extrusion Hungary k.f.t*, įsteigta Sėkešfehėrvare (Vengrija), buvo atrinkta tarp Sąjungos gamintojų, kaip matyti iš laikinojo reglamento 22 konstatuojamosios dalies.

223 Vadinasi, argumentus, kad importas iš Kinijos padidėjo ne Sąjungos pramonės pardavimo, o importo iš kitų trečiųjų šalių (be Kinijos) nenaudai, reikia atmesti.

224 Taigi šiuos ieškovių argumentus, taip pat visą ieškinio trečiojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

[*Praleista*]

IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų

270 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovės bylą pralaimėjo, jos turi padengti savo ir Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

271 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį į bylą įstojusios institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas, todėl Parlamentas padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

272 Remiantis Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalimi, Bendrasis Teismas gali nuspręsti, kad į bylą įstojusi šalis, kuri nenurodyta to paties straipsnio 1 ir 2 dalyse, padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Kadangi *Airoldi* įstojo į bylą palaikyti ieškovių reikalavimų, o šios bylą pralaimėjo, ji padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. ***Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd* ir *Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd* padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

3. Europos Parlamentas ir *Airoldi Metalli SpA* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Papasavvas da Silva Passos Gervasoni

Reine Pynnä

Paskelbta 2023 m. birželio 21 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.